

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

12/2022

**Con càng đến chỗ yêu mến đau khổ, tình yêu con dành
cho Ta sẽ càng tinh ròng (NK 279).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

THƯ CHUNG NĂM 2022 CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM – VỀ GIÁO HỘI HIỆP HÀNH

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa

VỀ GIÁO HỘI HIỆP HÀNH

Anh chị em thân mến,

1- Chúng tôi, các Giám mục thuộc 27 giáo phận, tham dự Đại hội lần thứ XV của Hội đồng Giám mục Việt Nam từ ngày 03 đến ngày 07 tháng 10 năm 2022 tại Tòa Tổng Giám mục Hà Nội, xin gửi tới anh chị em lời chào thân ái và lời cầu chúc bình an.

2- Trước hết, chúng tôi tạ ơn Chúa vì Ngài luôn yêu thương và chúc phúc cho Giáo hội và Quê hương Việt Nam. Chúng tôi cũng chia sẻ những thao thức, thảo luận và đưa ra những định hướng mục vụ cho cộng đoàn Dân Chúa. Như chúng ta đã biết, gần ba năm qua, đại dịch COVID-19 đã gây ra thảm họa khắp nơi trên thế giới và tại Việt Nam. Mặc dù vậy, chính trong bối cảnh đại dịch mà chúng ta được chứng kiến những hình ảnh đẹp của tình người. Không phân biệt tôn giáo và quan điểm lập trường, rất nhiều cá nhân cũng như tổ chức đã chung sức chung lòng cứu giúp các bệnh nhân, đẩy lùi dịch bệnh và nâng đỡ người dân bị ảnh hưởng do đại dịch. Trong số đó, có những linh mục, tu sĩ và giáo dân can đảm nhiệt huyết dẫn thân trong các bệnh viện dã chiến và các khu cách ly để giúp bệnh nhân. Sự hy sinh, phục vụ của anh chị em trong lúc đại dịch là chứng từ mạnh mẽ về đức Bác ái Kitô giáo, để lại những ấn tượng tốt đẹp về Giáo hội Công giáo.

3- Cùng với Giáo hội hoàn vũ, trong Thư Chung này, chúng tôi mời gọi anh chị em sống tinh thần hiệp hành. Nhân dịp kỷ niệm 50 năm thiết lập Thượng Hội đồng Giám mục thế giới, Đức Thánh Cha Phanxicô đã khẳng định: "Con đường hiệp hành này chính là con

đường Thiên Chúa mong đợi nơi Giáo hội của thiên niên kỷ thứ ba” (Trích dẫn từ ngày 17-10-2015). Hưởng ứng lời mời gọi của Đức Thánh Cha và theo hướng dẫn của Văn phòng trung ương Thượng Hội đồng, 27 giáo phận Việt Nam đã thực hiện tiến trình Thượng Hội đồng cấp giáo phận cách tích cực. Những buổi gặp gỡ để trình ý Dân Chúa đã được tổ chức ở cấp giáo xứ, giáo hạt, dòng tu và giáo phận. Đông đảo tín hữu đã nhiệt tình tham gia tiến trình này. Tiến trình Thượng Hội đồng cho chúng ta thấy một bức tranh toàn cảnh về đời sống của Giáo hội Công giáo tại Việt Nam, trong đó có những điều tốt và những điều chưa tốt. Tiến trình này được coi như một cuộc thao luyện thiêng liêng, nhằm thúc đẩy một cách thể hiện mới của Giáo hội tại Việt Nam. Sau khi đón nhận những bản tổng kết của các giáo phận, Văn phòng Thư ký Hội đồng Giám mục đã tổng hợp và gửi về Rôma, với mục đích góp phần soạn thảo Tài liệu làm việc của Thượng Hội đồng Giám mục thế giới lần thứ XVI.

4- Dù giai đoạn Thượng Hội đồng cấp giáo phận đã kết thúc, tinh thần hiệp hành vẫn cần phải được tiếp tục và phát huy trong đời sống Giáo hội địa phương, vì thế chúng tôi đề ra chương trình mục vụ ba năm sắp tới như sau:

- Năm 2023: Cùng cố sự hiệp thông;
- Năm 2024: Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội;
- Năm 2025: Cùng nhau loan báo Tin Mừng.

5- Riêng năm 2023, với chủ đề “Cùng cố sự hiệp thông”, chúng tôi đề nghị những thực hành cụ thể như sau:

a- Mỗi hiệp thông giữa các tín hữu được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa. Cần cố võ việc đọc Kinh Thánh đối với cá nhân, việc chia sẻ Lời Chúa trong gia đình hoặc trong nhóm nhỏ, để Lời Chúa thấm nhập cuộc sống. Đối với các linh mục, nhiệm vụ quan trọng nhất là loan báo Lời Chúa. Ước mong các vị chủ chăn quan tâm dành thời gian chuẩn bị bài giảng trong các cử hành Phụng vụ, mở các lớp học Thánh Kinh và giúp anh chị em tín hữu được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống.

b- Bí tích Thánh Thể là nguồn suối hiệp thông. Khi chúng ta rước Mình và Máu Chúa Kitô, chúng ta được hiệp thông với Chúa và được liên kết với nhau (x. 1 Cr 10,16-17). Vì thế, các tín hữu cần tham dự thánh lễ cách tích cực và sống động, nhờ đó ngày càng

củng cố mối hiệp thông với Chúa và với nhau trong Chúa. Cũng cần giúp các tín hữu hiểu biết Phụng vụ, như Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi trong Tông Thư về đào tạo Phụng vụ cho Dân Chúa (Desiderio Desideravi), ban hành ngày 29-6-2022.

c- Sự hiệp thông trong Giáo hội không chỉ được thể hiện qua Phụng vụ, mà còn qua tình tương thân tương ái, thành tâm lắng nghe nhau trong cộng đoàn, và qua những nghĩa cử bác ái giữa những người đồng đạo cũng như đối với anh chị em không cùng niềm tin. Ngày nay, với những thành tựu khoa học, cuộc sống vật chất được cải thiện rõ rệt, nhưng tình người lại có nguy cơ giảm sút. Chúng ta cần quan tâm đến người cao tuổi, người mắc ngăn trở hôn phối hoặc gặp khó khăn trong hôn nhân, người khuyết tật, người nghèo khổ, dân tộc thiểu số, anh chị em xa quê và những nạn nhân thiên tai. Mỗi quan tâm này cần phải được thực hiện cách cụ thể và mang tính lâu dài, nhằm nâng đỡ những người bất hạnh. Đức bác ái là cốt lõi giáo huấn của Chúa Giêsu. Người dạy chúng ta: khi chúng ta giúp đỡ người nghèo khổ là giúp đỡ chính Chúa (x. Mt 25,31-46).

d- Trong xã hội hôm nay, các phương tiện truyền thông rất đa dạng và ngày càng hiện đại. Người tín hữu cần tiếp cận và sử dụng các phương tiện truyền thông để hoà nhập với thế giới hiện đại, trau dồi kiến thức và học hỏi Lời Chúa. Tuy vậy, có không ít những hậu quả tiêu cực từ truyền thông, nên cũng cần thận trọng trong việc đón nhận và chuyển tải thông tin. Hiện nay, một số trang mạng mang danh Công giáo, nhưng lại đăng tải những nội dung thiếu kiểm chứng, đặt những tựa đề giật gân, với mục đích thu hút sự chú ý của độc giả. Những thông tin sai lạc này làm tổn hại nghiêm trọng hình ảnh của Giáo hội và gây hoang mang nơi người tín hữu. Những người làm công tác truyền thông cần lưu ý đến lương tâm và đạo đức, theo nguyên tắc: loan báo Sự Thật trong Đức Ái. Truyền thông phải là phương tiện kết nối con người trong tình thân nghĩa, chứ không phải để gieo rắc hoang mang chia rẽ, thậm chí gây thù hận và đẩy người khác đến đường cùng.

Anh chị em thân mến,

6- Hưởng ứng tinh thần hiệp hành của Thượng Hội đồng Giám mục thế giới, chúng ta được mời gọi không ngừng hoán cải. Hoán cải là điều kiện thiết yếu giúp chúng ta biết gặp gỡ, lắng nghe và

phân định cách phù hợp thánh ý Thiên Chúa. Chúng ta cầu nguyện cho các tín hữu trên toàn thế giới được thấm nhuần tinh thần hiệp hành, để cùng nhau sống Đức tin và xây dựng Nhiệm thể Chúa Kitô.

7- Nhân dịp Đại hội lần thứ XV Hội đồng Giám mục Việt Nam, chúng tôi gửi lời chào Quý Đức Cha, Quý Cha, Quý Tu sĩ và anh chị em giáo dân Việt Nam đang sống ở các miền đất khác nhau trên thế giới. Cảm ơn anh chị em luôn yêu mến Giáo hội và Quê hương Việt Nam, và thể hiện tình yêu mến ấy bằng những nghĩa cử cụ thể. Nguyện xin Chúa chúc lành và nâng đỡ anh chị em trong đời sống hằng ngày.

8- Theo thông lệ, Đại hội là dịp bầu Ban Thường vụ và Chủ tịch các Ủy ban trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam. Xin anh chị em cầu nguyện cho chúng tôi được dồi dào ơn Chúa Thánh Thần, nhiệt tâm chu toàn bổn phận được trao phó, cùng với anh chị em loan báo Tin Mừng Đức Giêsu tại Quê hương thân yêu của chúng ta.

Đại hội lần thứ XV Hội đồng Giám mục Việt Nam bế mạc vào ngày 07 tháng 10 năm 2022, lễ Đức Mẹ Mân Côi. Chúng ta hãy nhờ Mẹ Maria để đến với Chúa. Ước gì mỗi chúng ta siêng năng lần hạt Mân Côi, suy niệm Lời Chúa và noi gương các nhân đức của Đức Mẹ. Xin Mẹ chuyển cầu cùng Chúa cho chúng ta được ơn thánh thiện, cho Quê hương được an bình và cho đồng bào được hạnh phúc.

Làm tại Tòa Tổng Giám mục Hà Nội
Ngày 07 tháng 10 năm 2022

(đã ấn ký)

+ Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Chí Linh
Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam

(đã ký)

+ Giám mục Phêrô Nguyễn Văn Khảm
Tổng Thư ký

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT II MÙA VỌNG, NĂM A

Khi Thánh Phaolô muốn dạy các tín hữu phải sống với nhau thế nào để cộng đoàn Giáo Hội của họ thực sự là một cuộc sống hạnh phúc trong Nước Chúa, Ngài đã chỉ họ 3 việc: thông cảm nhau, tiếp rước nhau và phục vụ nhau.

- Thông cảm: phải chăng lý do khiến người ta buồn giận nhau, chỉ trích nhau, kết án nhau... là vì người ta không thông cảm cho nhau?

- Tiếp rước: phải chăng nguyên cớ của những cảnh "mạnh ai nấy sống", "đèn nhà ai nhà ai sáng", "sống chết mặc bay"... là vì người ta không tiếp rước nhau?

- Phục vụ: phải chăng nguồn gốc của những chèn ép, tranh dành, ích kỷ... là vì người ta không phục vụ nhau?

Thử tưởng tượng một tập thể mà ai nấy đều thông cảm, tiếp rước và phục vụ mọi người khác.

Cảnh tượng sẽ chẳng kém gì giấc mơ thái bình của ngôn sứ Isaia và bức tranh tuyệt vời của cộng đoàn tín hữu sơ khai.

"Hãy dọn đường Chúa"

"Hãy dọn đường Chúa", đó là lời Thánh Gioan Tiê hô kêu gọi.

Xin được phép gọi lên một vài suy nghĩ hơi thi vị về những con đường.

Thánh kinh có nói tới nhiều con đường:

- Con đường dân Do thái đã đi qua trong sa mạc: một con đường quanh co đi hoài đi mãi suốt 40 năm lang thang để tìm về Đất Hứa.

- Con đường từ Giêrusalem xuống thành Giêricô: một con đường hiểm trở đầy những ổ phục kích của bọn cướp, Chúa Giêsu đã kể dụ ngôn về một người lữ hành đi qua con đường đó bị bọn cướp đánh dờ sống dờ chết.

- Con đường của Chúa

Giêsu và các tông đồ một lần kia đi ngang qua xứ Samaria ngoại đạo: một con đường đã bị chặn lại không cho đi vì những thành kiến thù nghịch giữa hai dân tộc.

- Con đường thập giá của Chúa Giêsu: một con đường khổ đau rải rác những giọt máu của Đấng Cứu thế.

- Con đường về làng Emmau mà có lần sau phục sinh, hai môn đệ của Chúa Giêsu đã cùng Ngài sánh bước: một con đường mù sương che mắt khiến hai ông không nhận ra Thầy mình.

- Và con đường là chính Chúa Giêsu "Ta là Đường, là sự thật và là sự sống".

Những con đường trong Thánh kinh ấy, thực ra là hình bóng của những con đường trong đời người: trong cuộc đời, có:

- Có những con đường chằng dây kẽm gai: con đường của những kẻ thù hận nhau, nó ngăn chặn những tương giao qua lại.

- Có những con đường đầy ô phức kích: con đường của những kẻ cạnh tranh nhau, chờ cơ hội để khai thác nhau, lợi dụng nhau, làm hại nhau.

- Có những con đường hàm u tối: con đường của những kẻ lọc lừa, gian dối.

- Có những con đường quanh co trong rừng rậm: con đường của những kẻ lén lút sống trong vòng tội lỗi.

- Có những con đường gồ ghề lồi lõm: con đường của những kẻ mang một tật xấu thâm căn cố đế, hoặc kiêu căng, hoặc hà tiện, hoặc đam mê sắc dục...

- Có những con đường cỏ dại mọc đầy: con đường của những kẻ không vướng mắc tội nặng nhưng còn rất nhiều tội nhẹ.

- Có những con đường sa mạc cát nóng: con đường của những kẻ khô khan việc đạo.

- Và cũng có những con đường cái quan thẳng tắp: con đường bình an của những kẻ đạo hạnh, ngày càng tiến nhanh về Chúa.

Cuộc đời mỗi người chúng ta là một con đường: con đường hai chiều đưa ta đến với Chúa và Chúa đến với ta, hay đưa ta đến với tha nhân và tha nhân đến với ta.

- Đó chính là con đường mà Chúa Giáng Sinh muốn đi, đi để đến với ta, và qua ta để đến với tha nhân: đến để mang cho ta và cho anh em ta muôn ơn lành: ơn bình an, ơn hạnh phúc, ơn đạo hạnh.

CHÚA NHẬT III MÙA VỌNG, NĂM A

Cũng như mọi người khác đương thời, Gioan Tẩy Giả nôn nóng chờ Đấng Messia của Thiên Chúa đến. Gioan cũng đoán rằng Đức Giêsu chính là Đấng Messia ấy. Chỉ có điều Gioan lại quan niệm rằng Đấng Messia là một vị Thẩm phán nghiêm minh. Ngài đến để trừng trị những người gian ác. Vì thế khi thấy Đức Giêsu chưa làm gì để trừng trị kẻ ác, thậm chí bản thân Gioan đang bị kẻ ác giam giữ trong ngục mà Ngài cũng chưa ra tay. Gioan đâm ra hoang mang, ông sai môn đệ đến hỏi Người rằng: "Thầy có phải là Đấng phải đến chăng?".

Đức Giêsu không trả lời trực tiếp. Ngài bảo các môn đệ của Gioan về thuật lại cho thầy họ tất cả những điều họ thấy Ngài làm: những kẻ bệnh hoạn tật nguyền được cứu chữa và Tin Mừng được loan báo cho người nghèo. Đó là những chi tiết mà ngôn sứ Isaia dùng để mô tả Đấng Messia, nhưng không phải là một Đấng Messia thẩm phán, mà là một

Đấng Messia Tôi Tớ.

Như thế, một cách gián tiếp, Đức Giêsu đã trả lời cho Gioan biết rằng Ngài chính là Đấng Messia; đồng thời Ngài cũng điều chỉnh lại quan niệm Messia của Gioan: Đấng Messia đến không phải để trừng trị mà để cứu vớt.

Quan niệm này quả là quá xa lạ với suy nghĩ của Gioan. Vì thế, Đức Giêsu nhắn với ông "Phúc cho ai không vấp ngã vì Ta".

Người ta đang cần Chúa

Nhìn bề ngoài thì xem ra con người thời nay rất đầy đủ. Nhưng nếu đi sâu đến tận đáy lòng, ta mới thấy nhiều khoảng trống mênh mông rất cần được lấp đầy:

- Khoảng trống "siêu vật chất": Mặc dù tiền bạc, của cải, tiện nghi... - nói chung là vật chất - có rất nhiều, nhưng lòng người vẫn luôn thấy thiếu. Chỗ thiếu vắng này không thể lấy tiền mà mua được, không thể lấy vật chất mà lấp đầy được.

- Khoảng trống "tình yêu": người ta sống

với nhau vì quyền lợi. Ai có lợi cho tôi thì tôi đến; ai không có lợi thì tôi thờ ơ, ai không còn có lợi thì tôi bỏ, ai có hại thì tôi tìm cách diệt trừ... Hình như tình yêu không có chỗ trong lòng người.

- Khoảng trống "vĩnh hằng": mọi thứ mà người thời nay có đều chỉ là tạm bợ, kéo dài lắm cũng chỉ là "trăm năm trong cõi người ta". Con người cần cái gì đó dài hơn, lâu hơn, mãi mãi...

Những khoảng trống ấy thật là mê mông, và không ai ngoài Chúa có thể lấp đầy. Con người thời nay đang rất cần Chúa.

Đừng nóng vội

Trước một vấn đề quan trọng cần giải quyết, người ta chia thành hai hạng khác nhau:

- Những người nóng vội: muốn giải quyết ngay tức khắc, bằng cách nào cũng được, kết quả thế nào cũng được.

- Những người kiên nhẫn: tìm hiểu kỹ vấn đề, suy nghĩ cách giải quyết thỏa đáng nhất, chờ có đủ điều kiện thuận lợi nhất.

Phần Thiên Chúa, Ngài không nóng vội nhưng rất kiên nhẫn, bởi vì Ngài muốn cứu chữa tận căn, muốn cải tạo con người, muốn canh tân thế giới.

Phần mỗi người chúng ta, cũng chớ tìm những giải pháp

nhANH chóng mà hời hợt, nhưng hãy kiên nhẫn: kiên nhẫn điều trị tận gốc căn bệnh của mình, kiên nhẫn cải tạo từng mặt cuộc sống của mình, và kiên nhẫn góp phần canh tân thế giới.

Chuyện minh họa

Một nhóm thương gia dự một cuộc họp. Người nào cũng báo trước với vợ con là sẽ về nhà đúng giờ ăn bữa tối. Nhưng cuộc họp kéo dài hơn dự định. Tan buổi họp, ai nấy hối hả chạy ra xe buýt. Một người xô phải quầy bán táo của một cậu bé, táo rơi tứ tung. Nhưng không ai dừng lại để lượm giúp cậu. Rồi mọi người đều lên được xe buýt, thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ít giây sau, một người trong nhóm cảm thấy bức rức về chuyện cậu bé bán táo. Ông xuống xe trở lại chỗ cũ. Ông thấy cậu bé đang vất vả mò tìm từng trái táo để lượm lại. Thì ra cậu bị mù! Tội nghiệp quá, ông giúp cậu lượm lại từng quả cho đến hết. Một số quả đã bị giập. Ông móc túi túi vào tay cậu bé một món tiền, rồi ra đi. Cậu bé bán táo hỏi với theo "Ông có phải là Chúa Giêsu không?"

Theo một nghĩa nào đó, ông ta là Chúa Giêsu. Thời nay đang cần có nhiều Chúa Giêsu như thế.

CHÚA NHẬT IV MÙA VỌNG, NĂM A

Đức Giêsu Ngôi Hai Thiên Chúa đã sinh ra, làm một con người như mọi người: có mẹ là một người nữ mang tên Maria, cha là một bác thợ mộc tên là Giuse.

Nhưng thiên thần Gabriel cho thánh Giuse biết những đặc tính thiêng linh của Đức Giêsu: Ngài được thụ thai là "bởi phép Chúa Thánh Thần", Ngài đến trần gian là "để cứu dân mình khỏi tội".

Thánh Matthêu hiểu rằng việc này làm ứng nghiệm lời tiên tri của ngôn sứ Isaia: Đức Giêsu chính là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta.

Chỉ cần một so sánh rất tầm thường, chúng ta sẽ thấy đó là một ơn rất to lớn mà Thiên Chúa ban cho chúng ta:

Tôi có một người bạn vừa tốt vừa đa tài đa năng. Mỗi khi có chuyện gì cần, tôi gọi thì anh đến và anh giúp tôi giải quyết rất tốt đẹp. Tôi sung sướng lắm. Nhưng nhiều khi tôi đang cần mà anh lại đang đi vắng xa nên không giúp gì cho

tôi được. Khi đó tôi ao ước: phải chi người bạn ấy luôn ở với tôi!

Chúa Giêsu hơn người bạn ấy rất nhiều: Ngài không chỉ là một con người mà còn là Thiên Chúa. Ngài không chỉ đa tài đa năng mà còn là toàn tài toàn năng. Ngài nói "Này Ta ở cùng chúng con mọi ngày cho đến tận thế". Ngài đúng là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Còn gì quý hơn!

Chuẩn bị Lễ Giáng sinh

Ngày nay thói quen mừng lễ Giáng sinh có thể nói là rất phổ biến: hầu hết mọi người trên thế giới, dù là người có đạo hay không có đạo, cũng đều quen mừng lễ Giáng sinh. Tuy nhiên, hầu như ai ai cũng coi đây là một dịp lễ vui, có nhiều hoa đèn, nhiều tiếng thánh ca. Trong dịp lễ Giáng sinh, người ta cũng sáng tác nhiều tiểu phẩm văn nghệ rất cảm động nhưng qua đó ta thấy được khía cạnh mỉa mai là lễ Giáng sinh đã không được mừng đúng ý nghĩa. Có một tiểu phẩm kể chuyện một em bé gái nghèo,

đêm Giáng sinh phải co ro lặn lội trong sương tuyết để bán từng hộp que diêm, trong khi đó thì xa xa vọng lại tiếng hát thánh ca réo rắt; một tiểu phẩm khác kể chuyện một tên ăn trộm coi lễ Giáng sinh là dịp tốt để hành nghề, nó biết đêm đó nhà giàu nào cũng có nhiều bánh trái, cho nên nó đợi đến lúc người ta đi dự lễ ở nhà thờ để lén vào ăn trộm, và xa xa vọng lại cũng những hồi chuông giáng sinh rộn rã.

Cũng có một tác phẩm tuy không nói về lễ Giáng sinh nhưng cũng mang cùng một ý nghĩa. Đây là một chuyện phim tưởng tượng. Đạo diễn tưởng tượng có một Đức Giáo hoàng vì chán cảnh lễ nghi rườm rà trong Tòa Thánh Vatican nên nhân một dịp đi lạc khỏi Tòa Thánh, đã đi luôn vào sống ở một ngôi làng nghèo. Làng này đang bị bệnh dịch hoành hành nên bị cắt đứt mọi liên lạc với bên ngoài, lương thực khan hiếm. Trong làng có một cái cối dùng sức gió để cung cấp nước, nhưng cối gió đã hư và không ai sửa. Nếp sống quá khổ cực khiến người ta không đến nhà thờ nữa, nhà thờ bị hoang phế, và chính vị Linh mục coi sóc nhà thờ đó cũng chán nản hồi tục đi làm nghề

chăn cừu. Đức Giáo hoàng đã cùng với dân làng đi moi đồng rác, tiếp xúc với những trẻ em lang thang bụi đời, và động viên người ta cùng Ngài sửa lại cái cối xay nước. Sau một thời gian làm việc vất vả với rất nhiều khó khăn, cái cối xay gió ấy đã được sửa chữa và hoạt động lại. Cho tới lúc đó dân làng mới biết Ngài chính là Giáo hoàng. Và Ngài già từ họ trở về Tòa Thánh. Cuốn phim kết thúc với cảnh Đức Giáo hoàng chủ tọa một Thánh lễ có rất đông người tham dự, đặc biệt trong số đó có dân chúng của cái làng nghèo khổ kia và cả vị Linh mục nữa, vị Linh mục này đã trở về với đoàn chiên giáo dân của mình. Chắc chúng ta hiểu được ngụ ý của đạo diễn: Nếu giáo hội chỉ thu mình trong các lễ nghi ở nhà thờ thì dần dần Giáo hội sẽ xa lìa quần chúng và quần chúng cũng xa lìa Giáo hội. Còn Giáo hội dân thân phục vụ những nhu cầu thiết thực của quần chúng thì quần chúng sẽ đến vây quanh Giáo hội.

Ngôi Hai Thiên Chúa giáng sinh là Emmanuel, nghĩa là "Thiên Chúa ở cùng chúng ta". Giáo Hội cũng phải là Emmanuel. Và mỗi tín hữu cũng phải là Emmanuel.

CHÚA NHẬT MỪNG CHÚA GIÁNG SINH, NĂM A

Ngày nay, trong mức độ hoặc nhiều hoặc ít, việc mừng lễ Giáng sinh có phần sang trọng và tốn kém: trang hoàng, tiệc tùng, quà cáp v.v.

Nhưng ngày xưa ở Bêlem thì sao? Thánh gia rất nghèo, nơi Đức Giêsu sinh ra rất nghèo... Những người nhận được "một Tin Mừng đặc biệt" cũng là những mục tử nghèo chứ không phải là những người Rôma quyền thế hay những cư dân Giêrusalem sang trọng.

Thiên Chúa yêu thương mọi người, Ngài ban Con mình cho mọi người, giàu cũng như nghèo. Nhưng Ngài ưu ái những người nghèo hơn; và mặt khác những người nghèo dễ nhận ra Ngài hơn.

Muốn sống đúng ý nghĩa lễ Giáng sinh, chúng ta phải có tâm hồn nghèo, phải mở cửa lòng với những người nghèo và nhận ra hình ảnh Thiên Chúa nơi những người nghèo.

Một nhóm người đang trao đổi với nhau những suy nghĩ về ý nghĩa lễ Giáng sinh. Trong nhóm có một phụ nữ ít ai để ý tới, nhưng khi bà chia sẻ thì ai nấy đều chăm chú lắng nghe, vì bà kể về chính cuộc đời của bà.

Bà kể rằng gần đến lễ Giáng sinh thì bà rất sợ hãi, bởi vì bà rất

cô đơn. Cha mẹ bà đã mất hết. Bà là đứa con độc nhất, không anh chị em. Bà cũng chẳng còn một người bà con nào cả vì bà là người cuối cùng trong dòng họ. Bạn bè thì bà cũng có, họ có gửi quà hoặc thiệp giáng sinh, nhưng chẳng ai mời bà đến nhà để cùng gia đình họ mừng lễ Giáng sinh.

Thế thì ngày lễ Giáng sinh bà làm gì? Sáng sớm Bà đến nhà thờ dự Thánh lễ. Sau lễ, bà đến một hội thiện nguyện giúp họ làm một số việc. Rồi trở về nhà, nấu cơm. Ăn xong, mở TV. Nhưng TV đâu có thay thế được những người thân ở bên cạnh mình, bởi đó bà vừa xem TV vừa khóc. Đến chiều, bà thả bộ dạo phố. Nhưng phố phường ngày lễ Giáng sinh rất vắng lặng, ai nấy đều rút vào mái ấm gia đình. Các cửa tiệm đóng kín cửa. Bà lần bước đến nhà thờ. Nhưng cửa nhà thờ cũng đóng kín. Bà đành trở về nhà, một mình gặm nhắm nỗi cô đơn, ý thức rất rõ mình chẳng có một chỗ nào giữa thành phố đông đảo và mênh mông này.

Nhưng chính lúc đó, bà chợt nghĩ đến câu Tin Mừng: "Hai ông bà không tìm được chỗ trong nhà trọ". Bà thông cảm với hoàn cảnh hài nhi Giêsu và thấy mình với Ngài rất giống nhau. Ý tưởng ấy làm cho lòng bà ấm lại. Theo bà,

ý nghĩa lễ Giáng sinh chính là Thiên Chúa đến chia sẻ thân phận con người.

Đón Chúa

Vào buổi sáng nọ, người thợ giày thức giấc rất sớm. Anh quyết định chuẩn bị căn xưởng nhỏ của anh cho tươm tất rồi vào phòng khách chờ đợi cho bằng được người khách quý. Người khách đó không ai khác hơn là chính Chúa, bởi vì tối qua trong giấc mơ Ngài đã hiện ra và báo cho anh biết Ngài sẽ đến thăm anh trong ngày hôm sau.

Người thợ giày ngồi chờ đợi, tâm hồn tràn ngập hân hoan. Khi những tia nắng sớm vừa rọi qua khung cửa, anh đã nghe được tiếng gõ cửa. Lòng anh hồi hộp sung sướng. Hẳn là Chúa đến. Anh ra mở cửa. Thế nhưng kẻ đang đứng trước mặt anh không phải là Chúa, mà là người phát thư. Sáng hôm đó là một ngày cuối đông. Cái lạnh đã khiến mặt mũi tay chân người phát thư đỏ như gấc. Người thợ giày không nỡ để nhân viên bưu điện run lạnh bấy ngoài cửa. Anh mời ông ta vào nhà và pha trà mời khách. Sau khi đã được sưởi ấm, người phát thư đứng dậy cảm ơn và tiếp tục công việc.

Người thợ giày lại vào phòng khách chờ Chúa. Nhìn qua cửa

sổ, anh thấy một em bé đang khóc sụt sùi trước cửa nhà. Anh gọi nó lại hỏi cơ sự. Nó mếu máo cho biết đã lạc mất mẹ và không biết đường về nhà. Người thợ giày lấy bút viết vài chữ để lại trên bàn, báo cho người khách quý biết mình đã đi ra ngoài. Nhưng tìm đường dẫn đứa bé về nhà đâu phải là chuyện đơn giản và nhanh chóng. Mãi chiều tối anh mới tìm ra nhà đứa bé và khi anh về lại nhà thì phố xá đã lên đèn.

Vừa bước vào nhà, anh đã thấy có người đang đợi anh. Nhưng đó không phải Chúa mà là một người đàn bà với dáng vẻ tiêu tụy. Bà cho biết đứa con của bà đang ốm nặng và bà đã không thể chợp mắt suốt đêm qua. Nghe thế, người thợ giày lại hồi hả đến săn sóc đứa bé. Nửa đêm anh mới về nhà, anh để nguyên quần áo và lên giường ngủ.

Thế là một ngày đã qua mà Chúa chưa đến thăm anh. Nhưng đột nhiên trong giấc ngủ, người thợ giày nghe tiếng Chúa nói với anh: "Cám ơn con đã dọn trà nóng cho Ta uống. Cám ơn con đã dẫn đường cho Ta về nhà. Cám ơn con đã săn sóc an ủi Ta. Cám ơn con đã tiếp đón Ta ngày hôm nay" (Trích "Món quà giáng sinh").

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 83

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Thế giới văn minh vẫn đang phát triển. Mọi sự dường như cũng thế, luôn vận hành, luôn phát triển. Nhưng không phải tất cả đều hoàn toàn theo mong ước của con người, cũng không theo một tỷ lệ cân xứng nào. Cái hay phát triển, cái xấu cũng phát sinh... trong đó có nạn tham nhũng đang lan tràn khắp nơi, kể cả tham nhũng quyền lực. Đã đành, nói như Công đồng Va-ti-ca-nô II thì “Nếu không muốn một cộng đoàn bị xé nát ra khi mỗi người một ý, thì cần phải có một quyền bính để hướng dẫn những nỗ lực của mọi công dân nhằm tới công ích”.¹ Tuy nhiên, điều đáng tiếc là Ki-tô hữu cũng thường hay quên lời Chúa dạy: “Ai muốn làm lớn thì phải làm đầy tớ anh em; ai muốn đứng đầu trong anh em thì phải làm nô lệ mọi người. Vì Con Người đến không phải để được hầu hạ mà là để hầu hạ”.² Nghĩa là phụng sự Chúa; nghĩa là phục vụ anh chị em.

Khi biết hướng lòng đến việc xây dựng tình tương thân tương ái, thành tâm lắng nghe nhau trong cộng đoàn, thì một trong những nghĩa cử bác ái chúng ta cần phải làm ngay... chính là cùng nhau làm phát triển tình huynh đệ trong Đức Ki-tô. Theo đó, chúng ta sẽ cùng nhau hiệp thông, đoàn kết, đấu tranh cực lực để không bị trở thành những kẻ đồng lõa với nạn tham nhũng đang phá hủy chính sự tồn tại của nhân loại. Bởi lẽ chính đó cũng sẽ là “thời điểm thích hợp để thay đổi cuộc sống chúng ta”,³ và là “thời gian cho

¹ *Gaudium et Spes*, số 74.

² *Mc* 10,43-45.

³ *APV* 19,21.

phép con tim chúng ta...”⁴ lên tiếng mạnh mẽ. Cũng theo đó, truyền thông phải là phương tiện kết nối con người, làm nên sức mạnh trong tình thân hữu, chứ không phải để gieo rắc hoang mang, tạo xi-căng-đan, gây chia rẽ, thậm chí khoét sâu những hố bất công, thù hận và đẩy người khác đến đường cùng.

Misericordiae vultus, số 19,20-24

Nếu tham nhũng không được đấu tranh công khai, sớm hay muộn tất cả mọi người sẽ trở thành những kẻ đồng lõa với nó, và cuối cùng tham nhũng sẽ phá hủy chính sự tồn tại của chúng ta. (APV 19,20) Đây là thời điểm thích hợp để thay đổi cuộc sống chúng ta! (APV 19,21) Đây là thời gian cho phép con tim chúng ta rung động! (APV 19,22) Khi trực diện với những hành động xấu xa, ngay cả khi phải đối mặt với những tội phạm nghiêm trọng, đó là thời gian để lắng nghe tiếng khóc của những người vô tội bị tước đoạt tài sản, nhân phẩm, cảm xúc, và thậm chí chính cuộc sống của họ. (APV 19,23) Dính líu vào con đường độc ác sẽ chỉ là nguồn cội của những lừa dối và buồn bã. (APV 19,24)

Chút suy tư

Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa về Giáo hội Hiệp hành đã chỉ ra các định hướng mục vụ dành cho cộng đoàn dân Chúa, mạnh mẽ khẳng định tinh thần hiệp hành vẫn cần phải được tiếp tục phát huy trong đời sống các giáo hội địa phương.⁵ Theo đó, tinh thần hiệp hành nhắc chúng ta tránh thái độ vụ hình thức, không dám đấu tranh công khai với những bất công, tham nhũng, không dám “sống theo sự thật và trong tình bác ái”.⁶

Trái lại, với tâm thế hiệp hành, muốn đấu tranh chống lại những bất công, tham nhũng, Ki-tô hữu được mời gọi hãy khiêm tốn lắng nghe, hãy bình tĩnh phân định, đồng thời hãy can đảm lên tiếng trong chân lý và bác ái. Tất cả hãy cùng nhau tiến bước trong tác động của Chúa Thánh Thần vì “Đây là thời điểm thích hợp để thay đổi cuộc sống chúng ta! Đây là thời gian cho phép con tim

⁴ APV 19,22.

⁵ X. HĐGMVN, *Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa về Giáo hội Hiệp hành*, số 4.

⁶ Ep 4,15.

chúng ta rung động...”⁷ cách thiết thực và hiệu quả. Đó cũng là “thời gian để lắng nghe tiếng khóc của những người vô tội bị tước đoạt tài sản, nhân phẩm, cảm xúc, và thậm chí chính cuộc sống của họ”.⁸

Gợi ý thảo luận và áp dụng cụ thể

1. Tại sao chúng ta cần phải cùng nhau tiến bước, cùng nhau “hiệp hành” trong tác động của Chúa Thánh Thần? Để “hiệp thông-tham gia-sứ vụ”? Để gặp gỡ, lắng nghe, phân định? Để loại trừ tham nhũng? Để cùng nhau loan báo Tin Mừng ngay tại môi trường đang sinh sống hiện nay của chúng ta?
2. Theo bạn, nếu muốn triệt để loại trừ tham nhũng ra khỏi cuộc sống xã hội... cũng như trong chính đời sống của mình, chúng ta cần phải làm những gì để thật sự hiệu quả? Đấu tranh công khai? Lắng nghe tiếng Chúa để biết nghe tiếng nhau bằng trái tim? Bác ái yêu thương, can đảm mở lòng, đối thoại chân thành? Hãy cho biết quyết tâm của bạn bằng những việc làm cụ thể hằng ngày và định hướng “lâu dài”.

12-11-2022, GTHH

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 12/2022

CẦU CHO CÁC TỔ CHỨC TÌNH NGUYỆN PHI LỢI NHUẬN

Xin cho các tổ chức tình nguyện phi lợi nhuận đang dẫn thân cho sự phát triển con người, cho họ gặp được những thành viên tận tụy với ích chung, và tìm kiếm không ngừng những lối đi mới dẫn đến sự cộng tác quốc tế.

⁷ APV 19,21-22.

⁸ APV 19,23.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 12/2022 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 02/12/2022; **Chủ Tế: LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 09/12/2022; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Ngọc Sơn**.
- Ngày 16/12/2022; **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.
- Ngày 23/12/2022; **Chủ Tế: LM FX. Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn.
- Ngày 30/12/2022; **Chủ Tế: LM Giuse Đặng Chí Lĩnh**, TTMV Tgp Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 06/12/2022 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (195/29 Xô Viết Nghệ Tĩnh; P. 17; Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 03/12/2022. **Chủ tế: LM. Giuse Cao Văn Ninh**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang.

- **HẠT GÒ VẤP:** Nhà Thờ Thánh Giuse – Gò Vấp (36, Nguyễn Du, P.7, Q. Gò Vấp) lúc 17g00, thứ năm 15/12/2022. **Chủ Tế: LM**

Gioan Nguyễn Vĩnh Lộc, Chánh xứ Gx. Thánh Giuse - Gò Vấp, Linh hướng CĐ LCTX hạt Gò Vấp.

- **HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Trung Mỹ Tây** (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 03/12/2022 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh Xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN: Nhà Thờ Chợ Quán** (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 28/12/2022. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà thờ Thánh Phaolô 3** (220/101, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g00, ngày 01/12/2022 (thứ năm ĐT), **Chủ Tế: LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Hương** (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 06/12/2022 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC: Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang** (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 09/12/2022, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI: Nhà Thờ Nữ Vương Hòa Bình** (62/3, Lê Đức Thọ, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 01/12/2022, **Chủ Tế: LM Inagtiô Nguyễn Quốc Bảo**, Chánh xứ Gx. Nữ Vương Hòa Bình.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 10/2022

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Maria Đỗ Thị Minh Chi, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
2. Giuse Trần Đức Huy, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.
3. Giuse Trần Nhật Minh, Giáo xứ Nữ Vương Hòa Bình.

4. Lh. Phêrô Nguyễn Đình Tuấn, Giáo xứ Tử Đình.
5. Giuse Nguyễn Ngọc Dũng, Giáo xứ Lam Sơn.
6. Lh. Maria Nguyễn Thị Xuân, Giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT HỌC MÔN:

1. Phêrô Đỗ Đăng Quang & Têrêsa Nguyễn Ngọc Lệ, Gx Bùi Môn.
2. Lh. Alphongsô Phạm Văn Thanh, Giáo xứ Bùi Môn.

TỔNG GIÁO PHẬN HÀ NỘI:

1. Lh. Giuse Nguyễn Việt Xương, Gx Đại Ớn, Giáo hạt Thanh Oai.
2. Maria Lê Thị Canh, Giáo xứ Đại Ớn, Giáo hạt Thanh Oai.
3. Maria Madalêna Lê Thị Ty, Gx Đại Ớn, Giáo hạt Thanh Oai.
4. Lh. Antôn Lê Thế Sơn, Giáo xứ Đại Ớn, Giáo hạt Thanh Oai.
5. Tôma Lê Thế Thìn, Giáo xứ Đại Ớn, Giáo hạt Thanh Oai.
6. Catarina Nguyễn Thị La, Giáo xứ Đại Ớn, Giáo hạt Thanh Oai.

GIÁO PHẬN ĐÀ LẠT:

1. Lh. Matthêu Nguyễn Khấn, Giáo xứ Bảo Lộc, hạt Bảo Lộc.
2. Lh. Giacôbê Lê Văn Diệu, Japan (Nhật Bản).

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, Hạt Xóm Mới: 400.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa Đấng Tử Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (11.2022) (Xin xem hình ở trang bìa)

I- CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 11/2022 VÀ LÀM PHÉP NHÀ MỤC VỤ GX. SUỐI CÁT

Vào chiều thứ Sáu, ngày 04/11/2022, đông đảo quý hội viên HHLCTX giáo phận Xuân Lộc cùng quý đại diện của các HHLCTX giáo phận Sài Gòn, Vĩnh Long, Phan Thiết, Bà Rịa, và quý khách

mời, quý ân nhân gần xa trong và ngoài giáo phận đã tụ hội về Trung Tâm Hành Hương LCTX – giáo xứ Suối Cát. Mọi người đã cùng hiệp thông với cộng đoàn dân Chúa giáo xứ trong ngày vui mừng hành hương thường kỳ về với Lòng Chúa Xót Thương; và còn đặc biệt hơn nữa, cùng với Đức Cha Giuse, Cha TĐD, hơn 20 quý Cha đồng tế và nhiều quý Bề Trên, quý tu sĩ nam nữ, Hiệp Hội đã chung chia niềm vui với giáo xứ về Ngôi Nhà Mực Vụ khang trang lộng lẫy vừa mới hoàn thành (*Ngôi Nhà vừa là nơi sinh hoạt của HHLCTX giáo phận, vừa là nơi phục vụ các nhu cầu sinh hoạt mục vụ của giáo xứ*). Cộng đoàn đã làm giờ kinh kính LCTX từ 14h45 – 15h45, và đến 16h00 thì bước vào phần Nghi Thức Làm Phép Khánh Thành Nhà Mực Vụ. Nghi thức kết thúc bằng một tràng vỗ tay hân hoan thật dài của hơn 12.000 khách hành hương cùng với những tiếng pháo nổ, kèn trống, trong khi những chùm bong bóng đủ màu sắc qua đôi tay của Đức Cha, quý Cha và quý vị đại diện tung bay rợp trời.

Liên sau đó, Đức Cha cùng toàn thể cộng đoàn đã cử hành Thánh lễ tạ ơn cách trang nghiêm và sốt sắng trước tiền sảnh Ngôi Nhà mới được thánh hóa.

Trong bài giảng, Đức Cha Giuse đã chia sẻ về ý nghĩa của ngày lễ mừng thánh nữ Faustina, bổn mạng HHLCTX giáo phận. Ngài nêu ra những chứng từ về LTX cách thực tiễn mà chính ngài đã từng nghe và từng chứng kiến, đồng thời mời gọi từng người, từng hội viên, từng gia đình và toàn thể cộng đoàn hãy tiếp tục sống tinh thần thương yêu, tương thân tương ái, và noi gương vị thánh bổn mạng trở nên những sứ giả của LCTX cho tha nhân.

Sau phần Phụng vụ Thánh Thể với Lời nguyện Hiệp lễ, ông trưởng HHLCTX giáo phận thay mặt cho toàn thể quý hội viên và cộng đoàn đã dâng lên Đức Cha, Cha Tổng đại diện, quý Cha đồng tế, quý Bề Trên, quý tu sĩ nam nữ, quý ân nhân, quý khách gần xa và mọi người những tâm tình cảm mến tri ân cùng những lời cầu chúc tốt đẹp. Đáp lời, Đức Cha chia sẻ niềm vui mừng lễ, những huấn từ ý nghĩa sâu sắc và lời cảm ơn, chúc mừng đến Cha Giuse Trần Phú Sơn – Đặc trách HHLCTX giáo phận và toàn thể cộng đồng dân Chúa. Ngài cũng gửi tặng lại phần quà cho Cha Đặc Trách để lo liệu cho những người già yếu bệnh tật, những người đau khổ

và cần trợ giúp cả về vật chất lẫn tinh thần. Được ý mời của Đức Cha chủ tế, Cha Tổng đại diện cũng có lời cảm ơn và chúc mừng đến Đức Cha, Cha Đặc Trách HHLCTX và cộng đoàn giáo xứ. Ngài cầu chúc cho cộng đoàn và Hiệp Hội cứ mãi làm sáng lên Dung Mạo Lòng Thương Xót Chúa trong giáo xứ, giáo phận và Giáo Hội.

Kết thúc thánh lễ, mọi người cùng ra về trong hân hoan trật tự, tay cầm phần quà, lòng mang lấy niềm vui vì Ngôi Nhà Mục Vụ mới khánh thành, và đặc biệt trong sự cảm nghiệm tình Chúa tình người qua buổi lễ. Ai nấy đều mang theo những kỷ niệm đẹp về thánh lễ và niềm hy vọng sống động về ơn thánh từ Lòng Thương Xót Chúa trào ra.

Bài viết: Lm F.X. Nguyễn Hữu Quốc Quân, phó xứ Suối Cát.

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Gx Suối Cát.

II- CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 12/2022

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 02/12/2022

Giáo hạt Phương Lâm phụ trách.

Chủ đề:

DỌN TÂM HỒN ĐÓN CHÚA ĐẾN

Câu cho chương trình Mục Vụ năm 2023 của giáo phận: Hiệp Hành: Hiệp thông – Tham gia- Sứ vụ nơi: Giáo xứ, Gia đình, Hội đoàn.

Chương trình tổng quát (chiều):

- 14g00 - 14g45: Đón tiếp

Vào Nhà Thờ - Hôn kính Thánh tích

- 14g45 - 15g45: - Lăn chuỗi Mân Côi

- Lăn Chuỗi kính LCTX

- 15g45 - 16g00: Giải lao chuẩn bị Thánh lễ

- 16g00 - 17g30: Thánh Lễ (Đức Cha Chủ sự)

Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

DIỄN ĐÀN

TẢN MẠN GIÁNG SINH

TRÂM THIÊN THU

Tứ thời bát tiết luân phiên, bốn mùa luân chuyển. Mùa Phụng Vụ cũng vậy. Thời gian càng đến gần lễ Giáng Sinh, không khí càng nhộn nhịp. Giáng Sinh không còn riêng của Kitô giáo mà trở thành lễ hội của mọi người dù họ theo tôn giáo nào. Vì thế, dần dần ý nghĩa thuần túy cũng bị giảm sút, vì người ta chú trọng ngoại tại nhiều hơn nội tại, lo “phần nổi” nhiều hơn “phần sâu.”

Khắp nơi thấy những lời chúc như “Mừng Chúa Giáng Sinh,” “Giáng Sinh An Lành,” “Chúc Mừng Giáng Sinh,” “Merry Christmas,” “Season’s Greetings,” “Joyeux Noël,” “Joyeuses Fêtes,”... bên cạnh có thể là Hang Đá, Cây Thông, Tắm Thiệp, Ông Già Nôen, Vòng Lá, Chiếc Giày, Linh Dương,... thậm chí có cả Chú Tễu, với những ánh điện lấp lánh đủ sắc màu và những vật trang trí lộng lẫy khác.

Giáng Sinh càng rộn ràng hơn vì các Kitô hữu ngày nay cũng đang bị “hút” vào vòng-xoáy-trần-tục đó, kể cả người Công giáo. Rõ nét nhất là hai lĩnh vực: Trình diễn Thánh Ca và làm Hang Đá. Thật buồn thay!

1. THÁNH CA

Mỗi dịp lễ Giáng Sinh, các nơi vui mừng tập dượt hoạt cảnh và thánh ca chuẩn bị trình diễn vào những ngày cận kề lễ hoặc chính đêm Nôen. Hoạt động này có thể riêng từng giáo xứ hoặc liên xứ (giáo hạt). Truyền thống tốt đẹp này đáng trân trọng lắm, vì đó cũng là một cách ca tụng Thiên Chúa.

Tuy nhiên, có những nơi tổ chức như một cuộc thi, cũng có các giải thưởng. Nếu giải thưởng mang tính khuyến khích để động viên tinh thần phục vụ thì tốt, không có gì đáng nói. Thế nhưng có

những nơi đã để lại “hậu quả” là chê ca đoàn này, phê bình ca đoàn kia theo chiều hướng tiêu cực.

Trong tiếng Việt, người ta nói thường kèm theo từ “láy” để nhấn mạnh, tăng mức độ, hoặc đỡ “cụt ngùn.” Ví dụ: Xanh lè, cao khều, mập ù,... Về ca hát thì người ta nói “hát hồng.” Tiếng Việt độc đáo thật, HÁT thì phải HỒNG, ca sĩ chuyên nghiệp cũng còn phải hát đi hát lại nhiều lần, rồi thu âm năm lần bảy lượt mới “nghe được” kia mà, huống gì dân không chuyên. HÁT mà bị HỒNG là chuyện thường thôi!

Hát thánh ca là hát những bài hát thánh, hát để nâng tâm hồn lên tới Chúa, hát để ca tụng Chúa, hát để gần Chúa hơn, hát để gặp Chúa và gặp tha nhân – dù chương trình Thánh Ca Giáng Sinh không thuộc lĩnh vực phụng vụ.

Thế mà, sau chương trình Thánh Ca Giáng Sinh như vậy lại khiến người ta chê bôi, chỉ trích, chia rẽ, xa nhau,... nghĩa là ngược với tinh thần Giáng Sinh: Yêu thương.

2. HANG ĐÁ

Tương truyền rằng Thánh Phanxicô là người đầu tiên có sáng kiến làm Hang Đá để mừng Chúa giáng sinh. Phải công nhận rằng sáng kiến này độc đáo thật đấy!

Là Hang Đá nhưng khi nhìn thì không thể biết đó là Hang Đá, vì một ngọn núi lớn trắng toát. Thực tế làm gì có núi nào như thế? Gọi là Hang Đá mà không thấy “hang động,” thế nên Thánh Gia phải ở sườn chân núi, giữa trời đất, gọi là lộ thiên. Rồi có những nơi trang trí quá nhiều, lấy cái phụ làm cái chính, còn cái chính lại là cái phụ, vì cố gắng nhìn mãi mà không thấy Thánh Gia trú ở chỗ nào. Có lẽ họ nghĩ rằng Hang Đá Giáng Sinh thì tất nhiên phải có Thánh Gia, coi như không nhìn cũng... “thấy.” Siêu thật!

Hang Đá là nơi chẳng sang trọng gì, Chúa Giêsu sinh ra trong hoàn cảnh vô cùng khó nghèo, giản dị, đơn sơ,... thế nhưng Hang Đá ngày nay quá lộng lẫy, điện sáng chói, nhìn cứ tưởng khách sạn 5 sao. Các giáo xứ và các giáo họ, kể cả các giáo khu, đua nhau làm Hang Đá lớn hơn, đẹp hơn, tốn tiền hơn,... để “đẹp mặt” các nhà tài trợ cho nhà thờ. Đã và đang có những Hang Đá phải chi phí từ hàng chục triệu tới hàng trăm triệu VNĐ. Ngày nay, người ta

“bắt” Chúa sinh ra ở nơi quá sang trọng, nhưng chắc chắn CHÚA KHÔNG THÍCH, vì Ngài là Đệ Nhất Hàn Vương kia mà!

Người ta cũng thường Việt hóa hình ảnh Đức Maria và Đức Giuse, thế mà sao người ta lại không thả cây đèn dầu leo lét trong Hang Đá nhỉ? Có nơi đã làm Hang Đá kiểu này: Đức Maria ngồi trên vồng và bế Chúa Hài Đồng, còn Đức Giuse đứng phía sau và tay cầm chiếc đèn bão. Cũng hay thật đấy! Nhìn vào là thấy phong cách Việt Nam và thấy nghèo rõ ràng. Thế mới đúng là Giáng Sinh chứ!

Hang Đá Giáng Sinh nhắc nhở và nhấn mạnh về các nhân đức: Vâng lời, Yêu thương, Khó nghèo, Đơn sơ, Hiền lành, Dịu dàng, Hèn mọn, Khiêm nhường, Tha thứ,... NHÌN để THẤY và để NÊN THÁNH theo ý muốn của Chúa.

Tất nhiên khi làm gì cũng phải tốn kém, dù ít hay nhiều, nhưng thiết nghĩ chúng ta vẫn có thể làm Hang Đá giản dị để bớt chi phí và dành số tiền đó chia sẻ với người nghèo dịp Lễ Giáng Sinh thì thật tốt lành biết bao. Xin đừng “chạy đua” mà đánh mất ý nghĩa đích thực của Lễ Giáng Sinh!

Cũng đã có những nơi tổ chức tiệc giáng sinh cho giới lao động nghèo, cơ nhỡ, đơn chiếc, vô gia cư, mồ côi,... Có thể phần quà không nhiều, nhưng với họ vẫn có giá trị. Chắc hẳn Chúa Giêsu Hài Đồng rất vui mà chúc lành cho nghĩa cử như vậy. Và như thế mới thực sự là Giáng Sinh An Lành!

Với tư cách là Mẹ Thiên Chúa, Đức Maria dạy Thánh nữ Maria Kowalska Faustina (1905-1938) cách chuẩn bị cho Lễ Giáng Sinh: *"Này con gái, hãy cố gắng **giữ thinh lặng** và **khiêm nhường**, để Chúa Giêsu, Đấng luôn ngự trong linh hồn con, có thể **ngủ ngơi**. Hãy thờ lạy Ngài trong tâm hồn, **đừng ra khỏi nội tâm**."* (Nhật Ký, số 785)

Đức Mẹ còn “tâm sự” với Thánh Faustina thế này: *"Linh hồn trung thành theo **linh hứng của ân sủng** thì làm vui lòng Chúa biết bao! Mẹ đã trao Đấng Cứu Thế cho thế giới; đối với con, con phải nói cho thế giới biết về **lòng thương xót bao la** của Ngài và chuẩn bị cho thế giới về lần đến thứ hai của Đấng sẽ đến, không với tư cách là Đấng Cứu Thế nhân từ, mà là Vị Thẩm Phán công minh."* (Nhật Ký, số 635)

MỘT VÀI SUY TƯ KHI MỪNG LỄ GIÁNG SINH

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Trong những ngày này, không khí vui mừng đón chờ Giáng Sinh đang tràn ngập trên thế giới. Tại Việt Nam, nơi các thánh đường ở thôn quê hay thành thị, ngoài đường phố, trong các ngõ hẻm, ngay cả trong các công ty, xí nghiệp, các nhà hàng, các quán ăn... đâu đâu cũng thấy không khí của của lễ hội. Không khí ấy lại nóng dần lên khi người người đi mua sắm, nhà nhà háo hức đợi chờ. Dù là người nghèo hay giàu, trẻ em hay cụ già, người theo đạo Công giáo hay không, Giáng Sinh vẫn cứ là một ngày hội. Ngày hội tâm linh, ngày hội xã hội...

Đứng trước thực trạng ấy, là người Công Giáo, chúng ta nghĩ gì về việc mừng Giáng Sinh hiện nay.

1. Trước tiên, Giáng Sinh dưới cái nhìn xã hội

Cứ mỗi dịp Giáng Sinh về, tại thành phố Sài Gòn, Hà Nội... chúng ta thấy rất rõ những hình thức chuẩn bị và ăn mừng Giáng Sinh. Nào là: tại các ngã đường, nơi các con hẻm, người có đạo hay không có đạo... hang đá cứ mọc lên như nấm. Đến nỗi hang đá trên lầu, hang đá dưới sân, hang đá trong phòng, hang đá ngoài đường, hang đá nơi ngã ba, ngoài ngã bảy... Ai có dịp đến đường Phạm Thế Hiển, quận 8, Sài Gòn thì thấy điều tôi nói quả là không ngoa. Còn hơn thế nữa, tại các trung tâm mua sắm, các khu vui chơi giải trí, ngay cả những chốn ăn chơi như quán Bar, cafe đèn mờ, họ cũng làm hang đá trước cửa nhà. Mục đích của họ là cuốn hút sự chú ý của khách hàng, để đạt được mục đích xã hội và kinh tế của họ.

Trong những ngày này, họ cũng thi đua mời nhau đi nhậu. Nay tôi, mai anh. Nay nhóm này, mai nhóm khác... nhậu tới bờ, nhậu hả hê, nhậu quên ăn, quên làm, thậm chí nhậu quên luôn cả lễ lạy cầu kinh... một sự lạm dụng đến xót xa.

Như vậy, Giáng Sinh theo cái nhìn hiện sinh của con người và xã hội hiện nay thì: là thời điểm "hót" để bán hàng, dịp thuận tiện để mua sắm, là cơ hội để giao lưu, nhậu nhẹt. Đây là một thực trạng của một số người dân hiện nay khi Mùa Giáng Sinh về. Lời nhận

định của Đức Hồng Y Oswald Gracias, Chủ tịch FABC làm cho chúng ta phải suy nghĩ: “Ngày nay, người ta ít chú trọng vai trò của Thiên Chúa đối với cuộc sống con người. Chạy đua tiền bạc và những chân lý nửa vời” [1]. Lời nhận định này được đưa ra vào đúng thời điểm mà chúng ta đang nô nức đón mừng Đại Lễ Giáng Sinh, điều này thật thức thời để chất vấn lương tâm của chúng ta. Vậy, đâu là ý nghĩa đích thực của việc đón Chúa Giáng Sinh? Những việc làm cụ thể để mừng Ngôi Hai Thiên Chúa xuống thế làm người là gì? Chúng ta cùng nhau tìm hiểu.

2. Giáng Sinh dưới cái nhìn đức tin và lối sống của người Công Giáo

Trước lễ Giáng Sinh, Giáo Hội mời gọi chúng ta có thời gian chuẩn bị để đón chờ Thiên Chúa Nhập Thể. Thời gian đó ta gọi là Mùa Vọng. Mùa Vọng là Mùa mời gọi ăn năn sám hối, dọn sạch tâm hồn khỏi những hố sâu của tội lỗi, quanh co của dối trá, đồi cao của kiêu ngạo... và hãy học nơi Mẹ Maria, luôn sống với nội dung tin mừng, đồng thời luôn tìm cách mang Chúa đến cho người khác, chấp nhận gian nan thử thách. Mặt khác, đây cũng là thời gian thuận tiện để giao hòa lại với Thiên Chúa và anh em nơi bí tích hòa giải. Điển hình như tại nhà thờ Chính Tòa Hà Nội, Đức TGM Phêrô Nguyễn Văn Nhơn đã chủ sự nghi thức sám hối cộng đồng, sau đó ngài đã cử hành bí tích hòa giải. Trước tiên từ các cha, sau đó đến giáo dân... [2] đây là một hình ảnh rất đẹp, diễn tả tâm tình của những người có niềm tin và trông mong ơn cứu độ.

Lược qua tinh thần của Mùa Vọng như thế, để thấy được đích điểm mà Giáo Hội muốn nhắm tới trong Mùa Vọng là gì và nội dung của việc mừng Chúa Giáng Sinh hệ tại đâu?

Trước tiên, đón mừng Giáng Sinh, không chỉ chuẩn bị những thứ bên ngoài, những thứ đó là việc cần nhưng không phải là việc quan trọng nhất. Việc quan trọng nhất là mỗi khi mừng lễ, chúng ta hãy mặc lấy tâm tình của người Do thái khi nghe Gioan Tẩy Giả kêu mời là hãy sám hối và tin vào Tin Mừng, hãy dọn sạch con đường tâm hồn để Chúa ngự đến. Đồng thời mỗi khi mừng lễ Giáng Sinh, mỗi người chúng ta cũng hãy hướng về ngày cánh chung của thế giới và của mỗi người như một cuộc chất vấn lương tâm về những hành vi tốt xấu của mình hầu chuẩn bị cho xứng đáng đón Chúa ngự đến

trong tâm hồn. Đức Thánh Cha Biển Đức XVI, đã nói: "Sự giáng sinh của Chúa Kitô thách thức chúng ta hãy kiểm điểm lại những ưu tiên, giá trị và chính lối sống của chúng ta. Trong khi Lễ Giáng Sinh chắc chắn là một thời điểm đầy vui mừng, nhưng đây cũng là cơ hội để suy tư sâu xa, và xét mình" [3].

Thứ đến, Giáng Sinh về, Giáo Hội mời gọi mỗi người chúng ta hãy chiêm ngắm sự khiêm nhường của gia đình Thánh Gia. Một gia đình hết sức khiêm nhường. Mẹ Maria thì suy đi nghĩ lại trong lòng, không khoe khoang, lên mặt với ai, dầu biết rằng trong nhà mình có Hài Nhi Giêsu là Chúa các chúa, Vua các vua. Ngài là Chúa Trời đất. Với thánh Giuse, người là đấng Công Chính, luôn âm thầm và sẵn lòng vâng theo thánh ý Thiên Chúa trong cuộc đời. Còn Chúa Giêsu, Người đã tự hạ, trở nên Ngôi Lời, tức Thiên Chúa-người, để ở với và sống cùng chúng ta. Một mẫu gương tuyệt vời cho chúng ta noi theo mỗi khi chiêm ngưỡng hang đá. Đức Thánh Cha nói tiếp: "Vào cuối một năm cam go về kinh tế đối với nhiều người, chúng ta có thể học hỏi được điều gì từ sự khiêm hạ, nghèo khó, đơn sơ của cảnh tượng hang đá máng cỏ" [4].

Tiếp theo, khi chúng ta mừng lễ Giáng Sinh, chúng ta hãy nghĩ đến tình yêu của Thiên Chúa Cha đổ tràn cho nhân loại qua Con Một của Người. Đồng thời chúng ta cũng phải chia sẻ tình thương đó cho mọi người. Noi gương Mẹ Maria trong việc thăm viếng bà Elizabet, Mẹ có Chúa, Mẹ mang Chúa đến cho người khác, Mẹ chấp nhận gian nan đau khổ chỉ vì yêu, miễn sao tình yêu được chia sẻ và người đón nhận được bình an và hạnh phúc.

Như vậy, đón mừng lễ Giáng Sinh, mỗi người chúng ta hãy tiếp tục sống tinh thần Mùa Vọng là hoán cải, sửa sang tâm hồn bên trong hơn là bề ngoài. Đến với Chúa bằng tấm lòng đơn sơ khiêm nhường. Chiêm ngắm gia đình Thánh Gia bằng con mắt đức tin. Và, sống mẫu nhiệm Giáng Sinh bằng tinh thần tự hủy, liên đới và yêu thương.

Mong thay, mỗi dịp Giáng Sinh về, lời thiên sứ loan tin cho các mục đồng khi xưa lại vang vọng và đọng lại trong tâm hồn mỗi chúng ta. Lời đó là lời vui mừng - bình an – yêu thương.

Thiết nghĩ, qua những gì vừa chia sẻ, chúng ta hãy làm mới lại tất cả những cung cách, tinh thần mỗi khi cử hành phụng vụ, để

trong khi cử hành thánh đó, chúng ta đụng chạm được thực sự đến Thiên Chúa, Một Thiên Chúa – người. “Lễ Giáng Sinh có thể là một thời điểm trong đó chúng ta học cách đọc Tin Mừng, để biết Chúa Giê-su, không những như một hài nhi trong máng cỏ, nhưng còn như một Đấng qua đó chúng ta nhận ra Thiên Chúa làm Người” [5].

Kết thúc bài viết này, xin mượn lời của Đức hồng y Oswald Gracias, Chủ tịch FABC đã trả lời phỏng vấn của WHĐ để tôi và bạn cùng nhau suy tư, cầu nguyện và sám hối khi chúng ta đón mừng Con Thiên Chúa Giáng Sinh. Ngài nói: “Giáo hội tại Việt Nam cần tập trung vào việc huấn luyện đức tin, mọi người cần hiểu biết về Tin Mừng nhiều hơn, tham dự Phụng vụ cách sống động hơn. Cần phải tập trung để đưa Thiên Chúa trở về với cuộc sống, để đương đầu với những thách đố đến từ bên ngoài” [6].

[1] Đức hồng y Oswald Gracias, Giáo hội tại Việt Nam cần tập trung vào việc huấn luyện đức tin, truy cập ngày 23-12-2012, trên: <http://www.hdgmvietnam.org/%E2%80%9Cgiao-hoi-tai-viet-nam-can-tap-trung-va-viec-huan-luyen-duc-tin%E2%80%9D-%E2%80%93-duc-hong-y-oswald-gracias-tra-loi-phong-van-cua-whd/4551.63.8.aspx>.

[2] Xc. Minh Quý, nghi thức sám hối cộng đồng và thánh lễ tạ ơn 45 năm linh mục của Đức TGM Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, truy cập ngày 23-12-2012, trên: <http://tonggiaophanhanoi.org/tin-tuc/tin-giao-phan/4708-nghi-thuc-sam-hoi-cong-dong-va-thanh-le-ta-on-45-nam-linh-muc-cua-duc-tgm-phero-nguyen-van-nhon>.

[3] Đức Thánh Cha Biển Đức XVI, kêu gọi suy tư và xét mình nhân lễ Giáng Sinh, truy cập ngày 23-12-2012, trên: <http://tonggiaophanhanoi.org/tin-tuc/tin-tong-hop/4713-duc-thanh-cha-keu-goi-suy-tu-va-xet-minh-nhan-le-giang-sinh>.

[4] Ibid.

[5] Ibid.

[6] Đức hồng y Oswald Gracias, Giáo hội tại Việt Nam cần tập trung vào việc huấn luyện đức tin, truy cập ngày 23-12-2012, trên: <http://www.hdgmvietnam.org/%E2%80%9Cgiao-hoi-tai-viet-nam-can-tap-trung-va-viec-huan-luyen-duc-tin%E2%80%9D-%E2%80%93-duc-hong-y-oswald-gracias-tra-loi-phong-van-cua-whd/4551.63.8.aspx>.

MÙA VỌNG - MÙA CỦA NHỮNG KHAO KHÁT

J.B Lê Đình Nam

Đối với người Công giáo, Mùa Vọng là khởi điểm cho một Năm Phụng vụ mới, khởi đầu lại cho chúng ta một hành trình mới của đời người. Đồng thời, cũng là dịp mỗi người nhìn lại đời sống Kitô hữu của mình trong năm qua, để có những thay đổi và củng cố về đức Tin – Cậy – Mến trên bước đường làm con Chúa trong Năm Phụng vụ mới.

Đối với mọi người đây là tháng cuối cùng của một năm, kết thúc những hoạt động trong một năm và có những định hướng cho năm mới, cho nên ai cũng luôn ấp ủ hy vọng lớn về những điều tốt đẹp, khao khát những điều may mắn trong những ngày còn lại của năm cũ này.

Để bước vào năm mới với một động lực mạnh mẽ trong niềm vui của sự hào hứng.

Dịp này, người người đang có những khao khát và hy vọng cho cuộc sống của mình. Những người làm ăn kinh tế thì họ hy vọng những điều may mắn tốt đẹp cho công việc làm ăn để khởi đầu một năm mới với nhiều thuận lợi. Những học sinh, sinh viên thì hy vọng những bài kiểm tra, những môn thi cuối kỳ của học kỳ thứ nhất đạt kết quả tốt đẹp, để bước vào kỳ học mới với động lực mạnh mẽ và cố gắng hơn.... Nhưng đặc biệt hơn, đối với người Kitô hữu, họ đang có một hy vọng lớn lao, khao khát đích thực đó là mong đợi Con Thiên Chúa giáng trần – Hài Nhi Giêsu. Người đến trần gian, mặc lấy thân phận con người, chuộc tội cho chúng ta để chúng ta được sống trong ân nghĩa làm con Thiên Chúa.

Những ngày này, chúng ta đang sống sự trông mong, đợi chờ con Thiên Chúa xuống thế làm người. Vậy, chúng ta hy vọng gì, khao khát gì nơi Con Thiên Chúa khi Người đến?

Khao khát sự thật, công lý và hòa bình

Hơn lúc nào hết, Con người ngày nay đang sống trong nhiều nỗi bất an, vô lương tâm và đầy rẫy gian dối. Vì những mối lợi cá nhân, vì đồng tiền đã khiến con người lừa đảo lẫn nhau, gian manh với cả anh em mình. Con người “dẫm đạp” lên nhau để sống, lừa lọc trong làm ăn hòng vun vén thật nhiều tiền của. Vì mối lợi của một tổ chức, cơ quan, con người ta có thể bịt miệng những ai dám nói lên sự thật, đê nén và đối xử bất công những ai dám đi ngược lại sự gian dối, ác tâm của họ. Ngay bên cuộc sống, trong xã hội chúng ta, đang thiếu tôn trọng nhân quyền và nhân phẩm của con người. Đạo đức đang xuống cấp một cách trầm trọng, các tệ nạn chém giết, cướp bóc, hiếp dâm, phá thai, đánh nhau... nhan nhản trên các tờ báo hằng ngày.

Có vẻ xã hội đang được thu nhỏ dưới bốn câu thơ sau: “Nhân phẩm từ đây giảm giá rồi, chỉ còn lương thực tăng giá thôi, lương tâm bán rẻ hơn lương thực, chân lý – chân giò một giá thôi!”. Cho nên con người hôm nay luôn cảm thấy lo lắng về cuộc sống, bất an về tinh thần. Từ đó họ luôn khao khát sự thật, mong cho chân lý được hiển trị để cuộc sống có hòa bình đích thực. Nhưng có lẽ điều họ đang mãi kiếm tìm chính là điều mang đến cho họ sự bất an. Sự thật mà họ đang chứng minh là sự thật giả tạo. Chân lý họ đang bám víu là cái lý “không có chân”! Bởi tất cả những điều con người đang kiếm tìm thiếu vắng Thiên Chúa vì “chính Ngài là con đường, là sự thật và là sự sống (Ga 14, 6).

Khao khát tình yêu

Một thế giới “thượng vàng hạ cám” đã làm lệch đi rất nhiều những giá trị cuộc sống. Một thế giới xem ra những nghĩa cử yêu thương thật hiếm hoi. Con người ngày nay đang dần trở nên vô cảm với nhau. Tình yêu, tình thương đã được công nghiệp hóa? Lối sống ích kỷ, thờ ơ đang ngày một ăn sâu vào mỗi chúng ta. Con người ngày nay đang thiếu thốn những tình cảm chân thành, thiếu tình thương đích thực. Trái lại, họ đang trao cho nhau nhưng thứ tình cảm vì lợi lộc, đến với nhau bằng thứ tình thương lợi dụng, và dùng tình yêu như một thứ mua bán nhằm đạt được điều mình muốn. Quả vậy, thế giới hôm nay đang bị băng hoại tình người, thiếu vắng tình thương và đang trở nên vô tâm, vô cảm với nhau.

Thiệt nghĩ, nguyên nhân sâu xa dẫn đến điều đó là cuộc sống của họ đang loại trừ Thiên Chúa nên vắng bóng tình yêu. Vì thánh Gioan đã khẳng định “Thiên Chúa là Tình yêu” (1Ga 4, 8).

Khao khát ơn cứu độ

Chính thánh Gioan Tẩy giả đã khẳng định: “Rồi hết mọi người phàm sẽ thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa” (Lc 3, 6). Chúa giáng sinh làm người để cứu độ chúng ta, chuộc mọi tội lỗi của con người để chúng ta được sống trong ân nghĩa làm con cái Chúa. Nhưng trái lại, đã hơn 2000 năm Con Thiên Chúa giáng trần nhưng nhiều người vẫn chưa thấy ơn cứu độ. Không đâu xa, ở Việt Nam, đã gần 500 năm từ ngày Tin Mừng được gieo vãi trên mảnh đất này, nhưng số người được rửa tội chỉ vào khoảng 1/10 dân số. Đó là con số rửa tội, còn con số “thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa” thì không ai thống kê được! Chúa đã ban cho con người sự tự do để họ chọn lựa, tự do kiếm tìm điều tốt nhất cho mình, nhưng họ lại chỉ lo tích trữ cho mình nhiều tiền bạc, tìm địa vị chức quyền, đam mê những thú vui trần thế... Vì thế, sự tự do đã dần đưa họ đến sự mất tự do, xa dần ơn cứu độ và dẫn đến sự diệt vong. Cho nên, con người vẫn mãi đi tìm và luôn khao khát ơn cứu độ nhưng vẫn không tìm được vì họ đã không chọn “phần tốt nhất” cho mình, đó chính là “ơn cứu độ của Thiên Chúa” chúng ta.

Khi cuộc sống còn vắng bóng sự thật, thiếu thốn tình yêu, xa rời chân lý thì làm sao con người thấy được ơn cứu độ mà Thiên Chúa dành tặng cho mình? Thiên Chúa đã ban cho con người Người Con duy nhất của mình là Đức Giêsu. Chúng ta đang mong đợi, đang khao khát Người Con đến để chúng ta được sống trong yêu thương, được hòa bình đích thực và được hưởng ơn cứu độ. Nhưng thử hỏi chúng ta đã làm gì khi Ngài đến?

Đã bao dịp Giáng Sinh trôi qua, đã bao lần “nửa đêm khấn hứa”, không ít lần “quỳ bên hang sâu” nhưng chúng ta đã làm gì, đã sống như thế nào để cho những khao khát đó phần nào trở thành hiện thực? Hay chúng ta mong đợi Chúa đến chỉ là để được vui chơi, được ngắm những cảnh đẹp Noel lung linh, huyền ảo, hay xem đó là cơ hội để chúng ta tâm sự, tỏ tình cùng ai, hoặc là dịp để mở tiệc, liên hoan rầm rộ...

Hy vọng trong thời gian đợi chờ Chúa đến, mỗi chúng ta hãy thắp lên ngọn lửa của yêu thương, để sưởi ấm cho những ai đang cô đơn, thất vọng vì thiếu vắng tình thương, sự cảm thông và nâng đỡ của anh em. Giữa một thế giới đang bán rẻ lương tri, chúng ta biết sống tôn trọng lẫn nhau, biết sống cho tình người cao quý, loại bỏ những của cải vật chất tầm thường. Giữa một xã hội mà chân lý bị vùi dập, chúng ta dám sống cho sự thật, làm chứng cho chân lý cho dầu có bị nghi kỵ, hiểu lầm và kết án bất công. Chúng ta hãy sống theo gương Hải nhi Giêsu, làm chứng cho sự thật, dám yêu đến hy sinh cả mạng sống, dám sống hết mình vì mọi người, và dám trở nên mọi sự cho mọi người để cho sự thật được tôn trọng, công lý được hiển trị, tình thương được lan tỏa và cho mọi người “thấy được ơn cứu độ của Thiên Chúa”.

Ước mong trong Mùa Vọng, với những khao khát còn đó, chúng ta hãy sống chứng nhân Tin Mừng giữa cuộc sống này để hân hoan đón Con Chúa giáng trần và cho những khao khát, hy vọng chân chính trở thành hiện thực. Nhờ đó, chúng ta có một ngày Lễ Giáng Sinh vui vẻ, ý nghĩa, an lành và một Mùa Giáng Sinh chứa chan ân sủng của Hải Nhi Giêsu.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Emmanuel (25.12), Thánh Gioan-Tông đồ (27.12).

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

ĐỨC CHA EMMANUEL NGUYỄN HỒNG SƠN, GM GP BÀ RỊA.

ĐỨC CHA GIOAN ĐỖ VĂN NGÂN, GM GP XUÂN LỘC.

ĐỨC CHA GIOAN M. VŨ TẤT, GM GP HƯNG HÓA.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.

THÁNH GIUSE VÀ GIÁNG SINH

Có vô số người, nhà thờ, vương cung thánh đường, chủng viện, tu viện, và cả các thành phố, thị trấn mang tên Thánh Giuse. Và thánh Giuse cũng là thánh đỡ đầu của nước Canada, quê hương sinh trưởng của tôi.

Thánh Giuse đích thật là ai? Ngài là một nhân vật trầm lặng được nêu bật lên trong câu chuyện Giáng Sinh, là người chồng của Đức Maria và là người cha trần thế của Đức Giêsu, rồi sau đó về cơ bản là không bao giờ được nhắc đến nữa. Hình tượng đạo đức về ngài là một người lớn tuổi, người bảo vệ an toàn cho Mẹ Maria, người thợ mộc, khiết tịnh và thánh thiện, khiêm hạ và âm thầm, một vị thánh bảo trợ hoàn hảo cho người lao động và đức hạnh âm thầm, hiện thân của khiêm hạ.

Nhưng thực sự chúng ta biết gì về ngài?

Trong Tin Mừng theo thánh Mathêu, việc truyền tin về sự nhập thể của Đức Giêsu được báo cho thánh Giuse hơn là Đức Maria: Trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. Ông Giu-se, chồng bà, là người công chính và không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo. Ông đang toan tính như vậy, thì kìa sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng: "Này ông Giu-se, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Maria vợ ông về, vì người con bà cư mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần".

Chúng ta học được gì từ đoạn này?

Phần nào trong đó là có tính biểu tượng: Thánh Giuse trong chuyện Giáng Sinh rõ ràng nhắc lại hình ảnh ông Giuse trong sách Xuất Hành, ông cũng có một giấc mơ, cũng đi đến Ai Cập, cũng cứu cả gia đình. Và vua Hêrôđê rõ ràng là bản sao của vua Pharaon Ai Cập; cả hai đều sợ hãi và đều giết các con trai Do Thái, đó chỉ là dịp để Thiên Chúa ra tay che chở sự sống cho người sẽ cứu cả dân tộc.

Nhưng sau đó, thánh Giuse của câu chuyện Giáng Sinh đã đưa chúng ta về câu chuyện riêng của mình: Ngài được cho là người "công chính", một danh xưng mà các học giả ngụ ý ngài đã hưởng theo Luật Thiên Chúa, và "công chính" là tầm mức thánh thiện cao

nhất của người Do Thái. Ở dưới mọi khía cạnh, ngài là người không có điều gì để chê trách, một gương mẫu của lòng tốt, điều ngài làm trong câu chuyện Giáng Sinh là đã không muốn Đức Mẹ bị sỉ nhục, cả khi ngài đã quyết định sẽ bỏ Mẹ cách kín đáo.

Thật sự thì điều gì xảy ra ở đây?

Chúng ta có thể dựng lên bối cảnh của mối quan hệ giữa thánh Giuse và Đức Maria như sau: Phong tục kết hôn thời đó là một cô gái trẻ, thông thường ở tuổi dậy thì, được cha mẹ sắp xếp kết hôn với một người đàn ông thường lớn hơn vài tuổi. Họ sẽ đính hôn và về pháp lý đã là vợ chồng, nhưng chưa sống với nhau và chưa bắt đầu quan hệ tình dục trong vòng vài năm. Luật Do Thái đặc biệt nghiêm ngặt về việc hai người phải sống riêng trong suốt thời gian đính hôn. Trong thời gian này, người nữ tiếp tục sống với cha mẹ, người nam sẽ gây dựng một căn nhà và theo một nghề nghiệp để có thể lo toan cho cuộc sống cho vợ khi họ bắt đầu chung sống.

Lúc Đức Maria thụ thai, thì hai người đang ở trong tình trạng này, chính thức kết hôn nhưng chưa chung sống. Thánh Giuse khi biết đứa trẻ không phải là con của ngài đã rất bối rối: Nếu mình không phải là cha đứa bé, vậy thì là ai? Để cứu vãn danh tiếng của mình, ngài có thể xin điều tra công khai và tất nhiên Đức Maria sẽ bị kết tội thông dâm, có nghĩa là phải chết. Tuy nhiên, ngài đã quyết định “bỏ bà cách kín đáo” để tránh một cuộc điều tra công khai có thể đẩy Đức Maria vào một hoàn cảnh khó khăn và nguy hiểm.

Rồi sau khi được báo mộng, ngài đồng ý đưa Đức Maria về nhà xem như vợ mình và đứa con là con mình. Phần nào chúng ta có thể hiểu được ý nghĩa của việc này, ngài đã dung thứ cho tình trạng khó khăn của Đức Maria, đặt tên đứa trẻ như con mình, và đã mang lại một vị trí, một địa vị xã hội, tôn giáo cho đứa trẻ được sinh ra và lớn lên. Nhưng ngài đã làm những việc âm thầm hơn: Đó là cách sống của một tín hữu, tin tưởng chân thành sâu sắc vào mọi điều thuộc truyền thống tôn giáo, và cũng vừa biết mở lòng ra với thần nhiệm vượt trên hiểu biết của bản thân và của tôn giáo mình theo.

Và đây chính xác là vấn đề của mỗi Kitô hữu, kể cả thánh Mathêu, vào thời điểm viết Tin Mừng: Họ là những người Do Thái mộ mẫn, những người không biết làm sao để đón nhận Đức Kitô

vào nền tôn giáo của họ. Một người sẽ làm gì nếu Thiên Chúa tác động vào cuộc đời họ với những cách thức mới lạ, chưa từng tưởng nghĩ đến? Làm sao có thể đón nhận ý niệm bất khả? Raymond Brown đã diễn đạt như sau: Thánh Giuse, nhân vật chính trong phần đầu Phúc âm thánh Mathêu, là người Do Thái rất nhạy cảm tuân theo Luật... Trong thánh Giuse, tác giả Tin Mừng Mathêu đã khắc họa hình ảnh ngài nghĩ về một người Do Thái [một tín hữu chân thành] nên như vậy và cũng có lẽ là chính ngài là như vậy.

Điều thiết yếu thánh Giuse dạy chúng ta là cách thế sống trong lòng quý chuộng sự trung tín với tất cả những gì ta nối kết về mặt nhân bản và tôn giáo, cả việc chúng ta mở lòng ra với huyền nhiệm Thiên Chúa mặc khải, vượt lên mọi thể loại giữ đạo và trí tưởng tượng của chúng ta. Đó có là một thách thức tiếp diễn của Giáng Sinh hay không?

Rev. Ron Rolheiser, OMI

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê (3.12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN VIỆT, GP Vĩnh Long

LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THƯƠNG,
Tổng Linh giám CĐ LCTX Tgp Huế

LM. PHANXICÔ XAVIÊ BẢO LỘC, Giám Học TTMV

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

CHIA SẺ GIÁNG SINH

Viễn Đông

(chuyển ngữ từ Chicken Soup for the Soul: Christmas Magic & A Book of Miracles)

Một chút hương thơm luôn còn phảng phất ở bàn tay người tặng hoa hồng. Đó là điều chắc chắn, vì chính Chúa Giêsu đã xác định: "*Cho thì có phúc hơn là nhận.*" (Cv 20:35) Đó là bài học quan trọng về đức ái.

Mùa Giáng Sinh là mùa yêu thương, cụ thể là chia sẻ với nhau bằng cách nào đó – tinh thần hoặc vật chất, để thể hiện tình yêu thương, để noi gương Con Thiên Chúa, Đấng vì yêu thương mà mặc xác phàm và ở cùng nhân loại, như Thánh Gioan cho biết: "*Ngôi Lời là ánh sáng thật, ánh sáng đến thế gian và chiếu soi mọi người. Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta.*" (Ga 1:9 và 14a)

1. ĐÊM HY VỌNG

Mùa lễ tết đang đến, nhưng kinh tế vẫn giảm sút. Suốt vài tháng, tôi đến một nhà thờ mới. Các thông điệp hằng ngày đầy tính nhân đạo đối với chúng tôi, nhất là niềm hy vọng trong thời buổi khó khăn này. Các thông điệp đó luôn khuyến khích tôi, tôi muốn làm theo và tạo sự thay đổi trong cuộc sống của ai đó.

Rất nhiều người trong năm qua đã mất niềm tin, và quan trọng hơn, mất niềm hy vọng về một tương lai xán lạn hơn. Người ta cảm thấy thất vọng. Đường phố trở nên nguy hiểm hơn, tệ nạn nhiều hơn... Tôi nghĩ đến những người vô gia cư, cách mà họ tìm ra sức mạnh để sống tiếp và cách mà họ vui đón Giáng Sinh năm nay.

Đối diện nhà thờ là một công viên, tôi chú ý đến nhiều người vô gia cư lang thang ở đó. Tôi muốn làm cho họ Giáng Sinh năm nay đặc biệt, hy vọng gợi nhớ cho họ về những dịp Giáng Sinh trước có gia đình và bạn bè. Vâng, tôi muốn tạo một Giáng Sinh đặc biệt cho họ.

Tôi mua một số quà Giáng Sinh gói giấy màu sáng có hình Ông già Giáng Sinh. Vừa thực tế vừa ý nghĩa, tôi mua đủ thứ bánh kẹo. Nhưng như vậy với tôi là chưa đủ đặc biệt. Rồi tôi nhìn thấy những con gấu bông lông trắng mịn có nơ đỏ ở cổ.

Đa số dân vô gia cư ở công viên này là đàn ông. Họ có thích quà của tôi? Các bạn tôi là Marlene, Jerry, Ken Marlene, Jerry, Ken và tôi cùng chuẩn bị quà. Nhạc Giáng Sinh trỗi lên, chúng tôi cởi mở và cảm thấy đúng với công việc của mình. Chúng tôi bỏ những gói quà và bánh kẹo vào các túi xách, kể cả những con gấu bông. Sáng sớm hôm Giáng Sinh, chúng tôi ra công viên, dọc đường chúng tôi mua thêm cà-phê và bánh bao.

Đến công viên, chúng tôi thấy có ít người nên nói với nhau: "*Hy vọng mình đủ số quà.*" Thấy chúng tôi, khoảng hơn 20 người đến bên xe chúng tôi nhưng không biết họ muốn gì khi chúng tôi xuống xe. Họ nhìn có vẻ mệt mỏi khi họ thấy những bao đồ của chúng tôi.

Chúng tôi chia quà cho mọi người ngay tại đó xong, những người đàn ông kéo chúng tôi đến một cái lều, nơi họ cùng nhau ăn uống hăng ngày. Chúng tôi pha cà-phê nóng và chia bánh bao cho họ. Không ai hỏi chúng tôi xem trong các bao kia có gì. Mọi người đều kiên nhẫn: ngồi thoải mái cùng ăn bánh và nhâm nhi cà-phê.

Khi chúng tôi nói: "*Chúc mừng Giáng Sinh mọi người.*" Họ đồng thanh chúc lại chúng tôi như vậy. Họ cười rạng rỡ và gương mặt hơn hờ. Chúng tôi bắt đầu phân phát các túi quà. Có người lấy 2 túi vì quên nhưng rồi họ lại trao cho người khác và nói: "*Chúc mừng Giáng Sinh.*" Một người đàn ông trẻ thấy con gấu bông liền nói: "*Tôi nhận con gấu này nha!*" Nói rồi anh ôm con gấu và vỗ về nó, đôi mắt anh long lanh.

Cách thể hiện của họ làm chúng tôi phấn khởi – cách mà họ dành cả hai giờ đồng hồ để mở rộng con tim, quên đi những gian khổ và chia sẻ với nhau. Ra về, chúng tôi tràn đầy lòng biết ơn và hy vọng tương lai tươi sáng ở phía trước. Chúng tôi lên xe, họ vẫy chào cho đến khi chúng tôi đi xa khuất...

Thật chí lý với nhận định của Edgar Guest: "*Giáng Sinh là một ngày đem lại niềm hy vọng thực sự và sự hứa hẹn đối với nhân loại.*" Thật vậy, bởi vì "Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta." (Ga 1:14)

2. ĐÊM THÁNH ÂN

Đôi khi điều kỳ diệu và phép lạ Giáng Sinh đến với chúng ta rất bất ngờ. Nhiều năm trước, khi tôi mới kết hôn với anh Larry, chúng tôi dành hai năm đi Á châu. Chúng tôi rời xa gia đình, bạn bè và công việc để làm từ thiện ở Hong Kong.

Chúng tôi chuyển đến căn nhà mới vào dịp Giáng Sinh. Ở Hong Kong không có màn che cửa sổ hoặc tuần lộc kéo xe trên tuyết. Tôi chưa bao giờ đón mừng lễ Giáng Sinh xa nhà thế này, tôi thấy rất nhớ nhà và cách mừng lễ truyền thống với bạn bè vào đêm Giáng Sinh, hát nhạc Giáng Sinh bên đàn dương cầm, nhiều người đi lại, và cây Giáng Sinh lớn treo đầy quà.

Chúng tôi sống tại một căn hộ nhỏ trên tầng ba, cố gắng trang trí phòng. Cây Giáng Sinh của chúng tôi nhìn giản dị, bằng plastic màu xanh lá, cao chưa đầy 1m với các món quà nhỏ màu trắng được gắn keo dính trên cành. Chúng tôi không có 2 xu mà cọ xát vào nhau để có điều gì đó tốt hơn, cho nên chúng tôi treo những dây bắp nổ và xoắn chúng lại với nhau. Dưới cây có vài món quà nhỏ.

Khi lễ Giáng Sinh đến gần, tôi cảm thấy sẵn sàng với tư tưởng này về việc làm từ thiện. Chúng tôi đã dành hai năm để làm thay đổi thế giới nhưng không đem lại hiệu quả.

Một gia đình người Anh mời chúng tôi đến nhà họ, tôi nghĩ chúng tôi đã có phần chung góp. Nhưng niềm phấn khởi của chúng tôi mau biến mất khi Larry đề nghị chúng tôi từ chối lời mời. Anh nói: *"Chúng ta gặp rất nhiều người ở đây không có nơi mừng lễ Giáng Sinh. Anh nghĩ chúng ta cần nấu gà tây và mở rộng cửa tiếp đón những ai muốn đến."* Chúng tôi đồng ý và mời tất cả những người bạn mới: *"Chúng tôi đang nấu gà tây. Nếu bạn cần một nơi để mừng lễ Giáng Sinh, hãy đến với chúng tôi."*

Dĩ nhiên, bây giờ chúng tôi biết rõ các quy luật giải trí lễ Giáng Sinh. Nếu bạn có khách đến nhà, cây Giáng Sinh nên được trang trí đẹp, bàn nên cắm nến và dùng đồ sứ, nên có ánh lửa bập bùng trong lò sưởi và có vòng hoa lớn trước cửa. Nhưng lúc đó, chúng tôi chẳng biết gì hơn. Chúng tôi không biết rằng các đĩa bằng giấy là chưa đủ, một cây Giáng Sinh bằng plastic không đủ tạo sự chú ý, và phòng khách nhỏ không đủ chỗ cho nhiều khách đến chung vui.

Trong những ngày trước lễ Giáng Sinh, số khách tăng dần. Ngay buổi sáng lễ Giáng Sinh, chuông điện thoại reo vài lần – những người mới, những người chúng tôi đã gặp ngoài đường. Họ hỏi: *"Tôi nghe nói hôm nay bạn có bữa tối mừng Giáng Sinh. Còn chỗ cho vài người nữa không?"*

Khi họ đến, họ tự giới thiệu với chúng tôi và với nhau, bày đồ ăn đây ra đĩa của mình và tìm chỗ ngồi trên nền nhà. Căn phòng ồn ào khi 20 người chia sẻ các câu chuyện của họ. Vài người đã đi khắp Á châu, vài người là tình nguyện viên ở Trung quốc hoặc Hong Kong, vài người sống một mình và không có ai để tâm sự.

Khi bữa ăn kết thúc, chúng tôi ngồi ở phòng khách cùng trò chuyện. Trong khoảng im lặng, ai đó bắt đầu hát: "*Đêm thánh vô cùng, giây phút tung bừng, đất với trời, xe chữ đồng...*" Và mọi người cùng hòa chung tiếng hát. Bài hát kết thúc, tất cả đều im lặng. Và rồi có ai đó lại bắt đầu cất tiếng hát: "*Đêm thanh nghe tiếng hát của thiên thần chung nhau đàn ca thánh thót hí hoan...*"

Và kìa, như có Đức Mẹ Maria, Đức Thánh Giuse và Chúa hài Nhi Giêsu. Tất cả chúng tôi cùng đứng dậy. Cũng như họ, chúng tôi là những người tứ cố vô thân từ xa trở về nhà mình. Mọi người được yêu cầu làm điều gì đó quan trọng để thay đổi thế giới. Chúng tôi cùng cố gắng góp phần nhỏ của mình để làm điều đó.

Trong phòng khách bé nhỏ trên lầu ba ở một thành phố tại Hong Kong, chúng tôi có một lễ Giáng Sinh mà không ai có thể đoán trước. Đơn giản đó là món quà đặc biệt đối với chúng tôi: Mọi người quây quần xung quanh một cây Giáng Sinh nhỏ, chia sẻ yêu thương và cầu nguyện với nhau. Đó là một Đêm Thánh.

3. ĐÊM NGHĨA TÌNH

Tôi làm xong ca chiều và muốn về nhà ngay. Tôi cởi giầy và cảm thấy thoải mái. Tôi chào mọi người và ra về.

Trời lạnh. Tôi có thể nhìn thấy những tuyết rơi trên trời. Khi ra đến xe, tôi thấy một đồng nghiệp đứng chờ xe buýt. Tôi nghĩ chỉ mất vài phút để cho cô ấy quá giang về nhà, và lại trời quá lạnh khi phải đứng chờ xe như vậy. Tôi không biết nhà cô ấy ở đâu nhưng tôi có thể đưa cô ấy về nhà.

Chúng tôi nói chuyện với nhau khi tôi lái xe, không lâu sau đã đến nhà cô ấy. Xuống xe, cô ấy quay lại nói với tôi: "*Chị biết từ đây về nhà chị bằng lối nào không?*" Tôi nói: "*Tôi trở lại lối cũ.*"

Tôi lái xe đi. Quang cảnh nhìn có vẻ lạ, nhưng tôi nghĩ không sao. Tôi tiếp tục lái xe đi, và tôi cảm thấy mọi thứ rất lạ. Tôi không nhận ra gì cả, thậm chí cả tên đường cũng lạ. Tôi tự nhủ hãy bình tĩnh.

Tôi chắc tôi sẽ tìm ra đường quen và sớm về nhà chui vô chăn để ngủ.

Tôi cứ lái xe đi. Càng đi tôi thấy càng lạ. Tôi đi qua hai chiếc cầu. Đường chỉ có một xe của tôi. Tôi hơi lo. Sao tôi lại ngớ ngẩn vậy nhỉ? Chồng tôi sẽ rất lo cho tôi và không biết tôi đi đâu. Tôi nhìn đồng hồ thấy 2 giờ 30 sáng. Mà tôi lên xe về từ 23 giờ 30. Tôi lạc đường quá xa. Sao tôi lú lẫn vậy kìa?

Tôi dừng xe và tắt đèn xe. Đêm rất lạnh. Tôi nên làm gì? Lái xe đi tiếp trong tình huống này? Tôi ra dấu hiệu nhờ giúp đỡ. Tôi thành tâm cầu nguyện tự đáy lòng: "*Lạy Chúa, xin giúp con thoát cảnh này.*" Tôi ngược lên và thấy chiếc bóng phía trước. Tôi bật đèn trước. Có một chiếc xe. Nó không chạy mà đậu bên đường. Tôi lái xe tới gần. Có bóng người trong xe. Xe này đậu ở đây làm gì? Hay đó là hiệu quả lời cầu nguyện của tôi?

Lướt lự một chút rồi tôi xuống xe, đến gõ cửa xe kia. Một người đàn ông từ từ quay kính xe xuống. Ông ấy không nói gì. Tôi nói: "*Tôi bị lạc và không biết lối về lại thành phố.*" Ông ấy không nói gì và quay kính xe lên, mở đèn và lái xe đi. Tôi vừa chạy xe theo vừa cầu nguyện.

Cuối cùng, tôi nhận ra đường quen. Khi tôi quay xe vào hướng về nhà, tôi không thấy thiên thần bản mệnh của tôi nữa. Tôi biết đó là một phép màu. Vừa về đến nhà thì xe cũng vừa hết xăng.

Đây là một trải nghiệm lạ đối với tôi, rất riêng tư, mà nhiều năm qua tôi chưa nói cho ai biết. Chuyện lạ này đã cho tôi hy vọng, sức mạnh, và xác định với tôi đó là phép màu đã xảy ra. Sau việc này, tôi cầu nguyện thường xuyên hơn và tin rằng Thiên Chúa thực sự hiện hữu trong cuộc đời tôi. Tôi chỉ cần xin thì sẽ được ngay.

Cuộc đời là một vòng-tròn-yêu-thương, người này giúp người kia... Thiên Chúa đã an bài mọi sự!

Lạy Chúa, núi đá và thành lũy bảo vệ con chính là Ngài. Vì danh dự Ngài, xin dẫn đường chỉ lối cho con. (Tv 31:4) Xin giúp con yêu thương chân thành bằng tình yêu của Ngài, biết chia sẻ với mọi người theo khả năng mà Ngài đã ban cho con. Amen.

LƯỚT THẮNG CÁM DỠ ĐỂ LOAN BÁO TIN MỪNG

Có bao giờ chúng ta tự hỏi: tại sao cám dỗ lại có sức thu hút, lôi cuốn con người nhiều như vậy? Nguyên nhân bắt nguồn từ đâu? Thật vậy, ngay khi được tạo dựng, con người luôn mang trong mình ước muốn làm chủ tế vạn vật, tự ý định đoạt điều gì là tốt hay xấu theo sở thích, và khi lòng ham muốn bị con rắn kích thích, xúi giục, nguyên tổ đã phạm tội.

Như vậy, cám dỗ và sự xấu bắt nguồn từ cả bên trong lẫn bên ngoài con người. Đôi khi nó xuất phát do nhu cầu tự nhiên, do tình cờ, do bị xúi giục, nhưng đôi khi cũng do con người tự tìm lấy. Sự nguy hiểm ở chỗ chúng ta rất dễ bị lôi cuốn bởi những lời lẽ đường mật ngon ngọt, và óc tưởng tượng lại thêm dệt thêm nhiều lợi ích giả tạo. Điều này giải thích tại sao thánh Phaolô phải thú nhận với tín hữu Rôma rằng: “Muốn sự thiện thì tôi có thể muốn, nhưng làm thì không. Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn thì tôi lại làm” (Rm 7, 18-19).

Vẫn biết rằng cám dỗ là điều tất yếu, luôn có và cần thiết, nhưng nếu con người không cẩn trọng thì sa ngã là điều khó tránh khỏi. Chính vì vậy, khi dạy các tông đồ cầu nguyện, Đức Giêsu đã không quên dạy các ông thưa với Chúa Cha rằng: “Xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ” (Mt 6, 13). Nhưng lẽ thường, con người chỉ đề phòng và chiến đấu chống trả những cám dỗ nặng nề, chứ chẳng mấy ai có đủ bản lĩnh để chống lại những cám dỗ ngọt ngào vốn đang ru ngủ chính bản thân mình.

Trong bối cảnh xã hội hiện nay, con người, đặc biệt là những người sống ơn gọi tu trì vẫn luôn có thừa lý do để biện minh cho giấc ngủ của mình trong vô vàn những cám dỗ ngọt ngào của cuộc sống.

I. VÌ CHÚA VÀ GIÁO HỘI

Lý do thứ nhất mà giới nhà tu chúng ta đưa ra để biện minh cho mình không gì khác hơn và cũng không gì cao quý hơn là chúng ta làm vì Chúa, Giáo hội và Hội dòng. Vì Chúa, Giáo hội và Hội dòng chúng ta mới xả thân làm việc, mới giảng giải Lời Chúa và mới phục vụ tha nhân.

1. Xả thân hay vinh thân?

Nhìn vào thực trạng đời sống của những người sống trong ơn gọi tu trì hiện nay, nhiều người không thể không đặt lại câu hỏi: Chúng ta đi tu vì Chúa và Giáo hội hay là để mong tìm một vị thế xã hội? Dĩ nhiên chẳng ai trong chúng ta dẫn thân trong ơn gọi tu trì chỉ để tìm kiếm một vị thế xã hội hay chút ít danh vọng; nhưng cũng chẳng ai trong chúng ta dám khẳng định rằng mình đi tu là hoàn toàn vì Chúa và Giáo hội.

Người Việt Nam luôn tôn trọng và kính phục những người sống trong “nhà Đức Chúa Trời”. Tâm thức ấy đã ít nhiều tác động đến giới nhà tu chúng ta. Vậy nên, đôi lúc chúng ta cảm thấy hãnh diện và tự hào vì mình là một tu sĩ hay giáo sĩ. Cũng vì lẽ ấy mà đôi khi chúng ta cảm thấy buồn phiền vì cảm thấy mình không được kính trọng, không được gọi bằng cha này, thầy kia hay sơ nọ như ý mình muốn, rồi từ đó đâm ra chán nản, mất dần nhiệt huyết phục vụ.

Rất có thể, khi được trao nhiệm vụ, chúng ta không ngại xả thân làm việc hết mình, quên ăn, quên ngủ để mong sao chu toàn trách vụ cách tốt nhất theo khả năng. Thế rồi khi công việc hoàn tất, chúng ta lại muốn được người này kể công, người kia biết ơn, người khác nữa khen ngợi. Nhờ thành quả tốt, chúng ta dễ được nể phục, được tôn vinh. Mẫn nguyện, chúng ta có nguy cơ quên rằng bên cạnh sự nỗ lực bản thân, còn có ơn Chúa và sự công tác trực tiếp hay gián tiếp của nhiều người khác nữa.

2. Ý Chúa hay ý ta?

Ơn gọi tu trì là cơ hội tốt để chúng ta học hiểu và sống Lời Chúa, rồi từ đó trao tặng cho người khác. Vậy mà đôi khi chúng ta lại rất hăng hái, nhiệt tình giảng giải Lời Chúa một cách rất ư là chủ quan, không theo ý Chúa mà cũng chẳng theo hướng dẫn của Giáo hội. Đó là chưa kể đến việc một số người trong chúng ta có lúc còn uốn cong cả Lời Chúa để giải thích theo ý riêng, sao cho có lợi cho mình mà không nghĩ đến trách nhiệm và bổn phận phải giảng dạy Lời Chúa cách tinh ròng.

Đáng buồn hơn nữa là có những người trong chúng ta lại lợi dụng Lời Chúa, lợi dụng toà giảng để nói xấu, lên án, chỉ trích hay chửi

bởi người khác. Vì vậy, có người đã phải đau đớn và thất vọng mà nói lên rằng họ phải đi “lễ chửi”; hay hôm nào dự lễ mà không thấy cha chửi thì họ lại mỉa mai: “Hôm nay cha ăn cơm không ngon”. Ấy vậy mà lắm khi chúng ta còn cố tình ngây ngô giải thích rằng: ngày xưa Đức Giêsu cũng thường hay lên án và chỉ trích những người thuộc giới lãnh đạo Do Thái, thậm chí Người còn đánh đuổi, đập phá đồ đạc và hàng hoá của họ ngay tại đền thờ nữa. Tiếc thay, chúng ta đã đồng hoá sự thánh thiện của Chúa với những giận dữ chẳng có chút gì là thánh thiện của bản thân.

3. Quyền hay hành?

Theo gương Đức Giêsu, chức quyền của chúng ta là để phục vụ chứ không phải để được phục vụ và thống trị (x. Mt 20, 24-28). Sống được như thế không phải là điều đơn giản chút nào; vì xu hướng chung của con người là khi lãnh trách vụ, có quyền trong tay rồi thì chúng ta hay “hành” người khác. Thực tế cho thấy rõ điều đó.

Khi có địa vị và quyền lực, chúng ta rất dễ dàng đòi hỏi này nọ. Chúng ta đòi hỏi người khác, nhất là những người dưới quyền, phải làm điều này điều kia cho mình và theo ý mình. Chúng ta thích ra lệnh, thích sử dụng quyền lực để buộc người khác phải vâng lời. Rồi khi đã quen ra lệnh, chúng ta có nguy cơ dễ dàng lạm quyền để làm những việc nằm ngoài trách vụ và quyền hạn của mình, hoặc can thiệp sâu vào các vấn đề riêng tư của cá nhân hay các sinh hoạt nội bộ của các nhóm, các cộng đoàn khác. Vậy, thay vì để phục vụ, chúng ta lại bị cám dỗ dùng quyền để làm khổ người khác

II. VÌ ĐỨC ÁI

Lý do thứ hai mà chúng ta thường nại đến để biện minh cho mình là vì đức ái. Vì đức ái, chúng ta mới góp ý xây dựng, mới lo cho lợi ích chung và mới sống vì tha nhân.

1. Góp ý hay chỉ trích?

Góp ý xây dựng luôn là điều tốt và nên làm. Chính Đức Giêsu cũng đã khuyên các môn đệ nên góp ý xây dựng và sửa lỗi cho nhau (x. Mt 18, 15-17). Tuy nhiên, trong thực tế chẳng mấy khi chúng ta hoàn toàn thực lòng góp ý xây dựng cho người khác. Rất có thể ẩn sâu trong những lời góp ý của chúng ta là thái độ phê

bình chỉ trích người khác. Đây là khuynh hướng tự nhiên của hầu hết chúng ta. Chúng ta dễ dàng nhìn thấy khuyết điểm hơn là ưu điểm của người khác để rồi tìm cách bắt bẻ, phê bình, chỉ trích họ. Đôi khi chúng ta lấy làm tự hào vì mình đã nhận ra khuyết điểm để góp ý cho họ và nghĩ rằng họ sẽ cảm ơn và thán phục chúng ta.

Nhìn lại, việc xét đoán hay chỉ trích người khác chẳng nói lên được điều gì từ phía người bị chỉ trích nhưng lại cho thấy thái độ muốn chê trách, lên lớp, giáo điều của chúng ta. Bởi cho rằng quan niệm của mình là hay, là đúng nên khi đối diện với những người có quan điểm khác, chúng ta thường hay tìm cách bắt bẻ, phê bình và chỉ trích họ. Lại nữa, khi có thành kiến với người nào đó, rồi nhân cơ hội có ai góp ý với người ấy là ta dễ dàng nhảy vào ngay và cũng sẽ không tiếc lời “góp ý” với đối tượng để chỉ rõ những hạn chế, khuyết điểm của họ.

2. Ích chung hay ích riêng?

Là những người dẫn thân trong lý tưởng phục vụ, chúng ta luôn sẵn sàng làm mọi việc vì lợi ích chung của mọi người. Chính vì lẽ đó mà chúng ta luôn nhận được sự hỗ trợ đặc lực về nhân sự, phương tiện, cơ sở vật chất... và dĩ nhiên là cả tiền bạc nữa. Nhờ uy tín, chúng ta dễ được nhiều người “chọn mặt gửi vàng”. Do vậy, càng ngày chúng ta càng có nhiều điều kiện để phục vụ ích chung.

Tuy nhiên, trong quá trình phục vụ, đôi khi nhìn lại thời gian và công sức mình đã bỏ ra với những thành quả đạt được, chúng ta lại nghĩ đến những điều mình có quyền được hưởng; và từ đó, chúng ta bắt đầu có khuynh hướng tìm lợi lộc riêng cho mình, với lý do: làm thợ thì đáng được trả công. Ban đầu chúng ta tự “trả công” cho mình bằng những cái rất nhỏ bé, bình thường, nhưng sau đó chuyển dần sang những cái có giá trị lớn hơn; và cuối cùng, nếu không cẩn trọng, chúng ta dễ có nguy cơ mắc vào thói quý chuộng của cải và ham thích tiền bạc, để rồi tự biến mình thành con người tham lam, ích kỷ và vụ lợi.

Nhìn vào thực tế, chúng ta không khỏi đau lòng vì vẫn còn đó nhiều tu sĩ hay giáo sĩ đang vướng vào vòng xoáy của cơn lốc lợi lộc, tiền tài, xem ích chung nhẹ hơn ích riêng, chỉ biết lo vun vén cho riêng mình mà quên đi bổn phận và trách nhiệm phải lo cho ích chung của tất cả mọi người.

3. Tha nhân hay bản thân?

Chúng ta thường cố gắng để tạo nên và duy trì các mối tương quan với nhiều cộng đoàn, nhiều nhóm và nhiều cá nhân khác nhau, bởi lý do rất đơn giản và chính đáng: vì lợi ích của tha nhân. Tuy nhiên, thực tế không đơn thuần như vậy. Hình như có chút gì đó vụ lợi ẩn sâu dưới lớp vỏ đức ái của chúng ta. Rất có thể chúng ta làm như vậy là để tạo cho mình một vị thế, một chỗ đứng nào đó. Rất có thể chúng ta đang tìm một chút danh vọng hay lợi lộc, tiền tài. Rất có thể chúng ta muốn chứng tỏ cho mọi người biết những khả năng thiên phú của mình. Hay cũng rất có thể là chúng ta đang cố gắng lấp đầy nỗi cô đơn, trống vắng trong tâm hồn...

Và để khóa lấp nỗi cô đơn, trống vắng ấy, chúng ta rất dễ dàng tìm đến những mối tương quan với người khác phái. Điều này dễ hiểu, bởi đó là xu hướng tự nhiên của con người. Nhưng phải chăng mối tương quan của chúng ta trong những cái gọi là "người hướng dẫn tâm linh", "người đồng hành thiêng liêng", "người mẹ thiêng liêng", "người cha tinh thần", "người anh em kết nghĩa" hay "người bạn đồng chí hướng",... đều hoàn toàn cần thiết, tốt đẹp và trong sáng?

Có lẽ, tự mỗi người chúng ta đã có câu trả lời cho mình!

III. VÌ SỰ VỤ

Lý do thứ ba để chúng ta biện minh cho mình là vì sự vụ. Vì sự vụ, nên chúng ta cần phải có những phương tiện để làm việc; và khi đã mệt mỏi, chúng ta cần được nghỉ ngơi dưỡng sức.

1. Sự vụ hay đua đòi, hưởng thụ?

Để thi hành sự vụ, bên cạnh yếu tố con người, chúng ta còn cần đến sự hỗ trợ của rất nhiều phương tiện khác. Càng có nhiều phương tiện hiện đại, chúng ta càng dễ dàng làm việc và dễ dàng thành công. Tuy nhiên, trong bối cảnh xã hội thực dụng và hưởng thụ hiện nay, đặt ra những nhu cầu giả tạo trong việc sử dụng các phương tiện hiện đại để hỗ trợ cho công cuộc thi hành sự vụ đang là một cám dỗ hết sức ngọt ngào và tinh tế đối với mỗi người chúng ta.

Một chiếc xe máy, một chiếc máy vi tính, một chiếc điện thoại di động,... có thể là những phương tiện rất hữu ích cho sự vụ của

chúng ta. Chúng ta cần những phương tiện ấy để làm việc. Nhưng nhìn lại thì hình như có chút gì đó hơi xa hoa, hưởng thụ và đua đòi. Hãy xem, chiếc xe máy của chúng ta không chỉ bền, đẹp, chạy tốt mà còn là xe phân khối lớn, đắt tiền, mẫu mã thể thao, rất sành điệu và hợp thời; dàn máy vi tính của chúng ta cũng vậy, phải luôn là loại mới nhất, với đầy đủ các chương trình phần mềm hiện hành có tính năng ưu việt, và dĩ nhiên phải nối mạng Internet nữa; còn chiếc điện thoại di động của chúng ta cũng phải luôn là loại mới nhất, đẹp nhất, có thể nghe nhạc, chụp hình hay nối mạng Internet được,...

Những phương tiện ấy có vẻ rất cần thiết, song thực ra nhu cầu của chúng ta không đến mức đòi hỏi chúng phải hiện đại, tối tân đến như vậy. Chúng ta chỉ cần có phương tiện đi lại, làm việc và liên lạc, miễn sao chúng ở trong tình trạng sử dụng tốt và hiệu quả là đủ. Còn những yếu tố khác chỉ là tùy phụ, nên nếu chúng ta muốn có những phương tiện đắt tiền, hiện đại nhất thì đó chỉ là đua đòi, hưởng thụ hay để tỏ ra mình là người chịu chơi, sành điệu hơn người khác.

2. Nghi ngơi hay ươn lười, thoái thác?

Ngày nay, với khối lượng và áp lực công việc vốn đã nhiều đang ngày càng tăng lên, khiến chúng ta dễ có nguy cơ rơi vào trạng thái mệt mỏi, căng thẳng, kiệt sức hay đột quỵ. Vì thế, để có sức khỏe bền bỉ, dẻo dai hầu thi hành sứ vụ cách hiệu quả, chúng ta cần có những khoảng thời gian thư giãn, nghỉ ngơi cho lại sức. Chính Đức Giêsu đã khuyên các môn đệ và cả chúng ta: “Anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút” (Mc 6, 31).

Đức Giêsu khuyên chúng ta nghỉ ngơi đôi chút để có sức khỏe làm việc, nhưng dường như chúng ta đang có xu hướng lạm dụng câu nói ấy. Để được sống an nhàn, thanh thoi, chúng ta dễ thoái thác mọi công việc, với lý do là cần phải học hỏi, rèn luyện và đào sâu thêm kiến thức hầu chuẩn bị tốt cho sứ vụ tương lai; nhưng thực ra là vì chúng ta sợ công việc, sợ trách nhiệm, sợ liên lụy, sợ phải đối diện với những khó khăn thử thách trên hành trình dẫn thân vì sứ vụ. Cũng vậy, không hiếm khi chúng ta nại đến trách vụ mình đang đảm nhận để từ chối công việc khác, từ chối hỗ trợ người khác, dù rằng mình có thừa khả năng để làm những việc ấy.

Chưa hết, lắm khi chúng ta còn nại đến những công việc, những trách nhiệm của mình ở nơi nọ, nơi kia để từ chối, trốn tránh các sinh hoạt chung của cộng đoàn như làm việc, học hành, hội họp,... và thậm chí là cả phụng vụ nữa. Tệ hơn, có khi vì ham chơi, mải tán gẫu hay mê ngủ nướng mà chúng ta bỏ những việc trên, để rồi được an lòng khi nại đến lý do: cứ thư giãn, nghỉ ngơi cho khoẻ để lấy sức làm việc!

Trong bối cảnh xã hội thực dụng hiện nay, chúng ta có dám nói không trước những lời mời gọi hưởng thụ quyến rũ của đời sống vật chất; bởi chẳng có ai lại không thích một cuộc sống tiện nghi, an nhàn, dễ dãi. Chính lối sống này đã tác động không nhỏ đến giới nhà tu, khiến chúng ta luôn phải đối diện với những cám dỗ hết sức ngọt ngào và tinh tế trên bước đường thi hành sứ vụ. Do đó, dưới ánh sáng Tin mừng, chúng ta phải luôn luôn tỉnh thức và canh phòng cẩn trọng, cũng như phải không ngừng nỗ lực nhận diện và ra sức chống trả những chước cám dỗ vốn đang ẩn tàng dưới rất nhiều dạng thức khác nhau. Chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể vượt thắng được những cám dỗ ngọt ngào vốn đang ru ngủ không những con người thời đại mà cả chúng ta nữa. Để được như thế, chúng ta cần huấn luyện lương tâm sao cho mỗi ngày một nhạy bén và trong sáng hơn, hầu có thể nhận ra đâu là những cám dỗ có nguy cơ làm cho mình lạc xa đường lối Chúa, dù rằng đó chỉ là những cám dỗ nhẹ nhàng, êm ái.

Thảo Nguyên Xanh

CHIA BUỒN

Được tin, Ông Giuse Trần Hữu Cử, phu quân của chị Maria Vũ Thị Ánh Tuyết, thành viên BCH CĐ LCTX hạt Xóm Mới, đã về Nhà Chúa lúc 19g, ngày 26/10/2022. Hưởng thọ 67 tuổi.

Ban chấp hành CĐ LCTX TGP Sài Gòn, thành kính phân ưu cùng Chị và gia đình. Nguyện xin Lòng Thương Xót của Chúa sớm đón linh hồn Giuse vào Nước Ngài.

NGƯỜI CÔNG GIÁO VIỆT NAM VỚI CÔNG ĐỒNG VATICANNO II

Fx Đỗ Công Minh

Ngày 11/10/1962, tại Tòa Thánh Vatican, một biến cố lịch sử của Giáo hội Công Giáo diễn ra với sự chủ tọa của Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan XXIII (Xin xem Câu chuyện Giáo dân số 2364). Công Đồng Vaticanno II được định nghĩa là một Lễ Hiện Xuống mới, là Mùa xuân của Hội Thánh Công Giáo mãi mãi mang tính hiện thực trong lòng Giáo hội Việt Nam. Năm nay 2022 là kỷ niệm 60 năm Công đồng khai mạc (1962-2022). Bài viết này xin điểm qua các đổi mới trong thực hành mục vụ và đời sống Đạo tại Việt Nam để người tín hữu nhận ra những ơn ích cụ thể mà Công Đồng mang lại.

Đối với người Công Giáo Việt Nam, một số người cho rằng chưa có nhiều thực thi đổi mới theo Công đồng tại Giáo hội Công Giáo Việt Nam, (thậm chí có người còn muốn duy trì thời tiền công đồng). Nhưng số đông cho thấy Công đồng Vaticanno II đã làm thay đổi bộ mặt của Giáo hội, của đời sống Giáo hội. Người tín hữu Việt Nam không còn là người chỉ biết "Giữ đạo" nhưng là mạnh dạn, đòi hỏi "Sống đạo". Từ ánh sáng của các Văn kiện Công đồng mà mọi người hiểu và góp phần vào việc áp dụng những thay đổi của Phụng vụ Thánh như:

- Thánh lễ với nhiều cải cách các nghi thức phụng vụ, cử hành Đức tin được dùng tiếng Việt Nam. Linh mục khi cử hành Thánh lễ đều từ trên bàn thờ quay xuống cộng đoàn thể hiện sự hiệp thông trọn vẹn khi dâng Thánh lễ.

- Người giáo dân được tham gia nhiều hơn qua việc đọc các bài đọc trong Thánh lễ hay cử hành các nghi thức phụng vụ.

- Thánh kinh, các kinh sách được soạn dịch bằng tiếng Việt, phù hợp với văn hóa dân tộc.

- Việc đề cao vai trò Kitô hữu giáo dân trong các sinh hoạt của Giáo hội.

- Việc thành lập các đoàn thể Công Giáo tiến hành và trao trách nhiệm "Làm Tông đồ, nên tông đồ" trong giới, trong ngành nghề, môi trường sống của mình, dẫn đến việc thực thi bác ái cụ thể qua

các chuyển công tác xã hội, bảo vệ môi trường, bảo vệ quyền và lợi ích của giới lao động, của dân nghèo.

- Tinh thần đối thoại, không lên án. Nhận lỗi và xin lỗi thế giới, các tôn giáo, các dân tộc, đồng bào mình (nhân Năm Thánh 2000 và 2010)...

- Việc đề cao Đạo hiếu, tôn kính tổ tiên theo phong tục Á Đông, hội nhập văn hóa để Tin mừng được công bố cho mọi người, mà theo cách diễn tả của Thư Chung 1980 là "Sống Phúc Âm giữa lòng dân tộc để phục vụ hạnh phúc của đồng bào" hay sống tinh thần "Đức Kitô giữa dân của mình" theo cách diễn tả của Đức Thánh Cha Benedictô XVI trong huấn từ trước các vị Hồng Y, Tổng Giám Mục, Các Giám Mục Việt Nam năm 2009, và còn nhiều điều hơn nữa cũng bắt nguồn từ Công đồng Vaticanô II.

Đức Thánh Cha Benedicto XVI năm 2013 đã từng nhắc lại các hoàn cảnh lạc quan của sự kiện này của Giáo hội (1962-1965), trong đó Ngài tham gia như là một nhà thần học trẻ: *"Chúng tôi đã đến Công đồng với niềm vui và sự nhiệt tình. Có một kỳ vọng không thể tin được, đó là người ta hy vọng rằng mọi thứ sẽ được đổi mới (...)"*.

Đức Giáo hoàng Phanxico trong bài giảng ngày 11/10/2022 vừa qua, nhân kỷ niệm 60 năm khai mạc Công đồng đã nhấn mạnh: *"Công đồng nhắc nhở chúng ta rằng Giáo hội, theo hình ảnh của Thiên Chúa Ba Ngôi, là sự hiệp thông (x. Lumen gentium, 4, 13)... Chúng ta hãy vượt qua những phân cực và giữ lấy sự hiệp thông, chúng ta hãy ngày càng trở nên "một", như Chúa Giêsu đã cầu xin trước khi hiến mạng sống cho chúng ta (x. Ga 17, 21). Xin Mẹ Maria, Mẹ của Giáo hội, giúp chúng ta về điều này. Ước gì chúng ta gia tăng lòng khao khát hiệp nhất, ước muốn dẫn thân vì sự hiệp thông trọn vẹn giữa tất cả các tín hữu trong Chúa Kitô. Thật vui là hôm nay, cũng như trong Công đồng, các đại diện của các cộng đoàn Kitô khác đang hiện diện với chúng ta. Cảm ơn về sự hiện diện này!"*. Ngài lên tiếng mời gọi:

Anh chị em thân mến,

Chúng ta hãy trở về với nguồn tình yêu tinh tuyền của Công đồng. Chúng ta hãy tái khám phá niềm say mê của Công đồng và

canh tân niềm say mê đối với Công đồng! Dìm mình trong mầu nhiệm của Giáo hội, là Mẹ và là Hiền thê, chúng ta cũng nói, cùng với Thánh Gioan XXIII. Giáo hội là nơi cư ngụ của niềm vui. Nếu Giáo hội không vui mừng, thì Giáo hội đã phủ nhận chính mình, bởi vì quên đi tình yêu đã tạo nên mình. Tuy nhiên, có bao nhiêu người trong chúng ta không thể sống đức tin một cách vui tươi, không xì xào và không chỉ trích? Một Hội Thánh yêu mến Chúa Giê-su không có thời gian cho những cuộc đụng độ, độc đoán và tranh cãi. Thiên Chúa giải thoát chúng ta khỏi sự chỉ trích và bất khoan dung, khắc nghiệt và tức giận. Đó không chỉ là vấn đề về phong cách, mà là về tình yêu thương, bởi vì như tông đồ Phao-lô dạy, những ai yêu thương thì làm mọi việc mà không phải kêu ca lẩm bẩm (xem Phi-líp 2:14). Lạy Chúa, xin dạy chúng con cái nhìn cao cả của Chúa, để nhìn Giáo hội như Chúa nhìn. Và khi chúng ta chỉ trích và bất mãn, thì hãy tự nhắc mình rằng Giáo Hội là chứng nhân vẻ đẹp của tình yêu của Ngài, và đang sống để đáp lại câu hỏi của Ngài: Con có yêu mến Thầy không?

"Chúng ta hãy trở về với nguồn tình yêu tinh tuyền của Công đồng. Chúng ta hãy tái khám phá niềm say mê của Công đồng và canh tân niềm say mê đối với Công đồng! Dìm mình trong mầu nhiệm của Giáo hội, là Mẹ và là Hiền thê, chúng ta cũng nói, cùng với Thánh Gioan XXIII. Giáo hội là nơi cư ngụ của niềm vui. Nếu Giáo hội không vui mừng, thì Giáo hội đã phủ nhận chính mình, bởi vì quên đi tình yêu đã tạo nên mình. Tuy nhiên, có bao nhiêu người trong chúng ta không thể sống đức tin một cách vui tươi, không xì xào và không chỉ trích? Một Hội Thánh yêu mến Chúa Giê-su không có thời gian cho những cuộc đụng độ, độc đoán và tranh cãi. Thiên Chúa giải thoát chúng ta khỏi sự chỉ trích và bất khoan dung, khắc nghiệt và tức giận. Đó không chỉ là vấn đề về phong cách, mà là về tình yêu thương, bởi vì như tông đồ Phao-lô dạy, những ai yêu thương thì làm mọi việc mà không phải kêu ca lẩm bẩm (xem Phi-líp 2:14). Lạy Chúa, xin dạy chúng con cái nhìn cao cả của Chúa, để nhìn Giáo hội như Chúa nhìn. Và khi chúng ta chỉ trích và bất mãn, thì hãy tự nhắc mình rằng Giáo Hội là chứng nhân vẻ đẹp của tình yêu của Ngài, và đang sống để đáp lại câu hỏi của Ngài: Con có yêu mến Thầy không?"

CUỘC GẶP GỠ VỚI CÁC BẠN TRẺ CÁC NGƯỜI GIEO RẮC TÌNH HUYNH ĐỆ VÀ GẶT HÁI TƯƠNG LAI

Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên bản Tây Ban Nha

El encuentro con los jóvenes-Sembradores de fraternidad y cosechadores de futuro

Sembradores de fraternidad y cosechadores de futuro SPA-045, ra ngày 11/11 2022, Osservatore Romano.

Tại Trường Thánh Tâm, ở Awali, Đức Thánh Cha Phanxicô đã gặp gỡ giới trẻ trong nước vào chiều thứ Bảy, ngày 5 tháng Mười Một. Sau phần trình bày của giám đốc học viện và chứng từ của ba người trẻ, Đức Thánh Cha đã có bài phát biểu sau đây.

Các bạn thân mến, chào anh chị em!

Tôi cảm ơn các bạn hiện diện ở đây, đến từ nhiều quốc gia và với thật nhiều nhiệt tình. Tôi muốn cảm ơn Xơ Rosalin vì những lời chào đón và sự tận tâm, cùng với nhiều người khác, chị đã hướng dẫn trường Thánh Tâm này.

Và tôi vui mừng đã thấy ở Vương quốc Bahrain là nơi gặp gỡ và đối thoại giữa các nền văn hóa và tín ngưỡng khác nhau. Và lúc này, nhìn các bạn, những người không cùng tôn giáo không ngại ở bên nhau, tôi nghĩ rằng nếu không có các bạn, sự chung sống khác biệt này sẽ không thể thực hiện được. Và nó sẽ không có tương lai! Trong đám đông của thế gian này, các bạn là men tốt để tăng trưởng, vượt qua biết bao rào cản xã hội và văn hóa, và thúc đẩy mầm mống tình huynh đệ và điều mới lạ. Hỡi các bạn trẻ, với tư cách là những du khách không ngừng nghỉ và cởi mở với những điều chưa từng thấy, các bạn là những người không ngại đương đầu, đối thoại với nhau, “gây ồn ào” và hòa nhập với những người khác, trở thành nền tảng của một xã hội thân thiện và liên đới. Các

bạn thân mến, và điều này là điều cơ bản trong bối cảnh phức tạp và đa nguyên mà chúng ta đang sống; phá bỏ một số rào cản để mở ra một thế giới nhân văn hơn, huynh đệ hơn, ngay cả khi điều này giả định phải đương đầu với nhiều thách thức. Về vấn đề này, quy chiếu đến chứng từ và các câu hỏi của bạn làm tài liệu tham khảo, tôi muốn gửi đến bạn ba lời mời gọi nhỏ nhoi, không phải để dạy các bạn điều gì đó nhưng để linh hứng cho các bạn.

Lời mời gọi đầu tiên là đón nhận văn hóa chăm sóc. Xơ Rosalin đã sử dụng cách diễn đạt này: "văn hóa chăm sóc". Phụ trách, quan tâm, có nghĩa là phát triển một thái độ đồng cảm bên trong, một cái nhìn chăm chú giúp chúng ta ra khỏi chính mình, một sự hiện diện thân thiện vượt qua sự dửng dưng và thúc đẩy chúng ta quan tâm đến người khác. Đây là bước ngoặt, sự khởi đầu của điều mới lạ, liều thuốc giải độc chống lại một thế giới khép kín, thối nát chủ nghĩa cá nhân, nuốt chửng những đứa con của nó; chống lại một thế giới tù ngục của nỗi buồn, phát sinh sự dửng dưng và cô độc. Tôi mạo muội nói với các bạn, tinh thần buồn bã gây hại đến mức nào! Bởi vì nếu chúng ta không học cách chịu trách nhiệm về điều diễn ra xung quanh chúng ta - về những người khác, dân tộc, xã hội, sự sáng tạo - thì cuối cùng chúng ta sẽ trải qua cuộc sống như những người chạy ngược xuôi, vất vả, làm nhiều việc, nhưng cuối cùng, vẫn buồn chán và cô đơn bởi vì chưa bao giờ trải nghiệm sâu sắc niềm vui của tình bạn hữu và sự nhưng không. Và họ đã không mang đến cho thế giới vẻ đẹp độc nhất mà chỉ có họ chứ không ai khác có thể ban tặng. Là một Kitô hữu, tôi nghĩ đến Đức Giêsu và thấy rằng những hành động của Người luôn được linh hứng cho việc chăm sóc. Người quan tâm đến các mối tương quan với mọi người mà Người gặp trong nhà, trong các thành phố và trên đường. Người nhìn thẳng vào mắt mọi người, lắng nghe tiếng kêu cứu của họ, đưa tay ra và chạm vào vết thương của họ. Các bạn có nhìn vào mắt mọi người không? Đức Giêsu đi vào lịch sử để nói với chúng ta rằng Đấng Tối Cao chăm sóc chúng ta; để nhắc nhở chúng ta rằng đứng về phía Thiên Chúa có nghĩa là mang trách nhiệm về một ai đó và một điều gì đó, đặc biệt là đối với những người thiếu thốn nhất.

(Còn tiếp)

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

KHÔN NGOAN ĐIỀU KIỆN THÀNH CÔNG

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: *Chúa phán: "Này, Thầy sai anh em đi như chiên đi vào giữa bầy sói. Vậy anh em phải **khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu**" (Mt 10, 16).*

2. CÂU CHUYỆN: KHÔN NGOAN LÀ QUYẾT TÂM VƯỢT QUA MỌI TRỞ LỰC

Chuyện kể về một cậu bé con một gia đình nghèo. Một hôm cha cậu đưa cho cậu chiếc áo cũ trong nhà rồi nói: "*Con đem bán cái áo này đi để mua cho mẹ con thuốc chữa bệnh theo toa bác sĩ và một ít đồ ăn cho cả nhà nhé*".

"Theo con nghĩ: Không biết có kẻ ngốc nào lại chịu mua chiếc áo cũ này không?", cậu bé trả lời. Nhưng, thấy mẹ đang nằm bệt giường mà nhà chẳng còn gì ăn, cậu bé cũng không nói thêm. Gặp ánh mắt khích lệ của bố, cậu quyết mang áo đi bán dù trong lòng không tin có thể bán được chiếc áo này.

Đầu tiên cậu ***mang chiếc áo đi giặt cẩn thận***, dùng bàn chải và xà bông để giặt sạch chiếc áo. Do không có bàn ủi để là áo cho phẳng, cậu đã để chiếc áo lên một miếng gỗ phẳng trong bóng râm để phơi khô. Chiều muộn hôm đó, cậu bé đem chiếc áo đến một ga tàu đông người qua lại. May cho cậu, một người đàn ông trung niên trong lúc vội vàng ra ga đã bị vấp té ngã vào vũng nước đen kịt, chiếc áo trắng mới tinh của ông mặc bị lem luốc do bám bùn đất.

Người đàn ông không đủ thời giờ lục lọi tìm chiếc áo khác trong va-li hành lý đã được đóng gói kỹ, nên khi thấy cậu bé tội nghiệp rao bán chiếc áo tương đối sạch sẽ thì bằng lòng mua mặc vào thay cho cái áo bị dính bùn. **Ông ta đã trả cho cậu bé 5 đô la thay vì 2 đô la** như cậu bé rao bán, vì biết cậu đang cần tiền mua thuốc chữa bệnh cho mẹ. Sau đó ông ấy còn **tặng luôn cho cậu bé chiếc áo bẩn vừa cởi ra** và bảo cậu giặt đi đem bán thì chắc sẽ được giá cao hơn chiếc áo này.

Cậu vội vàng cầm số tiền bán được chạy đi mua thuốc cho mẹ và bánh cho cả nhà. Cậu kể cho cha nghe câu chuyện xảy ra hôm nay với nụ cười trên môi. Cha cậu bảo cậu hãy giặt chiếc áo trắng kia, ngày mai đem bán chắc sẽ được giá hơn. Nhà cậu hiện không còn tiền, bữa nay còn có cái ăn, ngày mai vẫn không biết phải ăn gì.

“Con có thể bán chiếc áo này với 20 đô la? Chiếc áo này còn đẹp hơn gấp nhiều lần chiếc áo của bố hôm qua đó...”, bố nói với cậu.

“Làm sao có thể bán được giá cao như thế chứ? Hôm nay có lẽ chỉ là sự may mắn thôi...”. Cậu bé nghĩ thế nhưng không nói ra. Cậu hiểu rằng, bữa ăn của gia đình đang trông chờ vào việc bán được chiếc áo mới được trao tặng này.

Cuối cùng cậu bé nghĩ ra một cách: Anh họ cậu là một người đam mê hội họa, đã tự học vẽ rất đẹp. Cậu đã mang áo tới **nhờ anh vẽ một con chim đại bàng và một chú chuột nhắt đáng yêu** lên thân áo. Sau khi xong việc, cậu chọn một trường học, nơi có nhiều thiếu gia con nhà giàu theo học, cậu đứng ở cổng trường chào mời người mua. Mới chào mời được một lúc, thì liền có một nhóm học sinh nhà giàu lại gần xem. Cậu bé nói giá 20 đô la, và cậu thiếu gia kia bằng lòng mua. Thiếu gia khác lại trả hơn 5 đô để được sở hữu chiếc áo có hình con chim đẹp. Tranh cãi một hồi, các thiếu gia quyết định áo đó sẽ thuộc về ai trả giá cao nhất. Cuối cùng, **chiếc áo được bán 50 đô la**, một số tiền khá lớn đối với gia đình cậu bé lúc này.

Cậu bé hứng khởi đem tiền về đưa cho cha.

Cậu hãnh diện vì mình đã làm được việc hữu ích cho gia đình và muốn bán tiếp. Cậu hỏi cha xem nhà còn chiếc áo cũ nào khác để cậu tiếp tục đi bán.

Cha cậu đưa cho cậu chiếc áo cũ trong góc tủ. Lúc này, cậu bé không hề do dự như mấy lần trước. Cậu nhận lấy chiếc áo bằng cả hai tay và suy nghĩ phải làm gì?...

Cuối cùng thì cơ hội cũng đã đến sau hai tuần. Hôm đó, nữ diễn viên chính của bộ phim nổi tiếng được nhiều người hâm mộ, đã đến làm việc tại khu phố nghèo của cậu bé. Sau khi buổi họp báo của cô diễn viên với các ký giả kết thúc, cậu bé mạnh dạn chen lên phía trước, đến bên nữ diễn viên chính, đưa chiếc áo ra xin cô ký tên lên chiếc áo. Cô diễn viên ngần người ra một lúc nhưng rồi vui vẻ ký

tên lên chiếc áo, vì không ai nỡ từ chối lời yêu cầu của một cậu bé dễ thương với ánh mắt hồn nhiên trong sáng như vậy.

Sau khi cô ký xong, cậu bé hỏi: “Cháu có thể bán chiếc áo có chữ ký này không?”.

“Đương nhiên có thể rồi. Đây là áo của cháu, cháu có thể bán nó nếu muốn”.

Cậu bé liền đứng trên bục cạnh đó hô to: “Đây là chiếc áo do chính nữ diễn viên xinh đẹp của chúng ta ký tên, giá khởi đầu chiếc áo là 200 đô la”.

Sau một lúc đấu giá, cuối cùng chiếc áo đã bán được với số tiền không tưởng là **1.200 đô la**.

Về đến nhà, cha cậu bé rất vui mừng. Ông ôm cậu vào lòng, hôn lên trán cậu và nói: “Con của ba thật là giỏi, con **đã làm được kỳ tích** cho gia đình mình rồi đó!”.

3. SUY NIỆM:

- Miễn là chúng ta biết **khôn ngoan động não**, thì mọi chuyện đều có thể xảy ra cho ta như có người đã nói: **“Nơi nào có ý chí, nơi đó có con đường”**. Một chiếc áo cũ cũng có cách để gia tăng giá trị. Cũng vậy, chúng ta hoàn toàn có cách để tăng thêm giá trị cho bản thân hay cho những gì thuộc về mình... miễn là chúng ta **tự tin vào khả năng và khôn ngoan xử trí công việc** cách thuận lợi nhất.

- Là tín hữu, chúng ta còn phải **tin vào quyền năng và sự quan phòng** của Thiên Chúa để **vừa làm việc lại vừa xin ơn**, thì mọi việc dù khó cũng thành công.

4. SINH HOẠT: Hãy cho biết lý do khiến cậu bé trong câu chuyện trên đã thành công khi bán được các chiếc áo cũ với số tiền lớn để giúp gia đình.

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa. Xin cho mỗi người chúng con biết **suy nghĩ tích cực** trong mọi tình huống gặp phải. Xin cho chúng con luôn thành tâm thiện chí, biết **tự tin vào khả năng của mình và khôn ngoan tìm ra cách tốt nhất để làm cho công việc thành công** như cậu bé bán áo trong câu chuyện trên. – AMEN.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

MẶC KHẢI LÀ GÌ? THIÊN CHÚA MẶC KHẢI NGÀI CÁCH NÀO CHO CON NGƯỜI?

“Thuở xưa, nhiều lần nhiều cách, Thiên Chúa đã phán dạy cha ông chúng ta qua các ngôn sứ. Nhưng vào thời sau hết này, Thiên Chúa đã phán dạy chúng ta qua Thánh Tử. Thiên Chúa đã nhờ Người mà dựng nên vũ trụ và đặt Người làm Đấng thừa hưởng muôn vật muôn loài. Người là phản ánh vẻ huy hoàng, là hình ảnh trung thực của bản thể Thiên Chúa” (Dt 1: 1-3)¹

I – Mặc khải là gì? (Revelatio, revelation)

Sách Giáo lý Công Giáo giải thích về mặc khải như sau: “Trong sự khôn ngoan và lòng nhân hậu của Ngài, Thiên Chúa đã vui lòng đích thân tỏ mình ra và cho biết mầu nhiệm của thánh ý Ngài, nhân đó và nhờ Đức Kitô, Ngôi Lời nhập thể, con người có thể đến gần Đức Chúa Cha, trong Chúa Thánh Thần và được trở nên thông phần bản tính thần linh của Ngài” (SGLGHC, số 51).

Như thế, hiển nhiên có nghĩa là nếu Thiên Chúa không tự tỏ mình ra (tự mặc khải) bằng nhiều cách mà chúng ta sẽ tìm hiểu sau đây, thì chắc chắn con người không có cách nào biết được Thiên Chúa là AI cũng như không thể hiểu được thánh ý của Chúa cho con người từ muôn thuở cho đến ngày nay và còn cho mãi đến ngày cánh chung tức là ngày hết thời gian.

Sở dĩ chúng ta không thể biết được Thiên Chúa vì Ngài quả thật siêu vượt ra khỏi mọi khả năng hiểu biết của trí tuệ con người.

Thật vậy, Thiên Chúa là Đấng “ẩn mình” như ngôn sứ I-saia đã nói:

“Lạy Thiên Chúa của nhà It-rael, Lạy Đấng cứu độ Ngài quả thật là Thiên Chúa ẩn mình (hidden)” (Is 45: 15).

Thánh Phaolô cũng được soi sáng để nhận biết Thiên Chúa là Đấng “ngự nơi ánh sáng không ai đến được”, vì:

“Chỉ mình Người là Đấng trường sinh bất tử

Ngự trong ánh sáng siêu phàm

Đấng không một người nào đã thấy hay có thể thấy” (1Tm 6: 16).

Không thể biết và không thể thấy đối với mọi khả năng trí khôn và giác quan của con người, cho nên, nếu Thiên Chúa không tự tỏ mình ra thì không bao giờ con người có thể biết được gì về Ngài. Đó là sự thật không ai có thể phủ nhận.

II – Vậy Thiên Chúa đã tự mạc khải hay tỏ mình ra cho con người biết phần nào về Ngài qua những phương cách nào?

1- Trước hết, Thiên Chúa tỏ mình cho con người qua công trình Người sáng tạo trong vũ trụ thiên nhiên hùng vĩ mà con người có thể quan sát thấy:

“Tôi quả rõ, CHÚA thật là cao cả
Chúa chúng ta trỗi vượt trên hết chư thần
Muốn làm gì là Chúa làm nên
Chốn trời cao cùng nơi đất thấp
Lòng biển cả và đáy vực sâu
Từ cùng tận địa cầu xa tắp
Chúa đẩy lên từng đám mây trời
Làm cho chớp giạt mưa rơi
Mở kho thả gió khắp nơi tung hoành” (Tv 135 (134): 5-7)

Hoặc:

“Trời xanh tường thuật vinh quang Thiên Chúa
Không trung loan báo việc tay Người làm
Ngày qua mách bảo cho ngày tới
Đêm này kể lại với đêm kia
Chẳng một lời một lẽ, chẳng nghe thấy âm thanh
Mà tiếng vang đã dội khắp hoàn cầu
Và thông điệp loan đi tới chân trời góc biển” (Tv 19 (18): 2-5)

2- Qua các giấc mơ hay chiêm bao khi con người ngủ:

a- Cụ thể là trường hợp vua A-vi-ma-lec (Abimelech) đã sai người đến bắt bà Xa-ra (Sarah), vợ ông Ap-raham. Nhưng ban đêm, khi vua A-vi-ma-lec ngủ, Thiên Chúa đã cảnh cáo ông trong giấc mơ là "Này người sắp phải chết vì người đàn bà mà người đã bắt, bởi người ấy có chồng" (St 20: 3). Vì lời cảnh cáo này của Chúa, vua A-vimalec đã trả bà Xa-ra về cho ông Ap-raham và được tha chết.

b- Đặc biệt là Giuse con ông Gia-cóp bị bán sang Ai Cập. Nhưng đã trở thành người cứu sống cho cả gia đình dòng họ sau này nhờ địa vị của ông trong triều đình vua Pharaon. Giuse có ơn giải mộng, nên một ngày kia vua Pharaon cho vời Giuse đến để giải mộng cho nhà Vua. Giuse đã nói với vua như sau: "Không phải tôi mà là Thiên Chúa sẽ cho câu trả lời đem lại bình an cho Pharaon" (St 41: 15-16).

c- Đặc biệt hơn nữa là Thánh Giuse, bạn thanh sạch của Đức Trinh Nữ Maria, đã được Thiên Chúa báo mộng, trước hết là không được bỏ trốn khi biết Maria có thai, sau là phải đem Hài Nhi Giêsu và Mẹ Người trốn sang Ai Cập; và sau cùng là đem thánh gia thất về sống ở Nazaret. Tất cả những việc trên đều được báo mộng trước cho Thánh Giuse và Ngài đã hoàn toàn thi hành những gì đã được báo cho biết trong giấc mơ. Như thế đủ cho thấy Thiên Chúa cũng dùng giấc mơ để mạc khải cho con người biết về Chương Trình và Thánh Ý của Người.

3- Qua các Sứ ngôn (Prophets) trong thời Cựu Ước và các Tông Đồ của Chúa Giêsu trong thời Tân Ước:

Đây là những người được Thiên Chúa đích thân kêu gọi để trao cho sứ mệnh loan truyền lại lời Chúa và thánh ý của Ngài cho con người (cho dân Do Thái trước tiên, và cho các dân khác trên toàn thế giới sau này), như Ngôn sứ Amos đã nói rõ như sau:

"Vì Đức Chúa là Chúa thượng không làm điều gì

Mà không bày tỏ kế hoạch của Người cho các ngôn sứ của Người được biết" (Am 3:7).

Ông Mô-sê cũng nói thêm về ơn gọi và vai trò của các ngôn sứ như sau:

“Từ giữa anh em, trong số các anh em của anh em, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, sẽ cho xuất hiện một ngôn sứ như tôi để giúp anh em. Anh em hãy nghe vị ấy” (Đnl 18:15).

Lại nữa, qua miệng ngôn sứ E-de-kien (Êzekiel), Thiên Chúa đã nói với dân Israel như sau:

“Hỡi con người, hãy đi đến với nhà Israel và nói với chúng những lời của Ta... (Ez 2: 4).

Mặt khác, cũng có khi chính Chúa Cha mạc khải trực tiếp cho con người như Chúa Giêsu đã nói cho Phêrô biết rằng: “này anh Si-môn, con ông Giona, anh thật là người có phúc, vì không phải phàm nhân mạc khải cho anh biết điều ấy (biết Chúa Giêsu là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống như Phêrô tuyên xưng (Mt 16: 16)) nhưng là Cha của Thầy Đấng ngự trên trời” (Mt 16:17).

Vì thế, sau khi Adam và Eva phạm tội và bị đuổi ra khỏi địa đàng, cho đến khi có đông đảo con người trên mặt đất cùng với các sinh vật khác. Nhưng con người đã dần dần sa đọa và làm những sự dữ trái với ý muốn tốt lành của Thiên Chúa, nên Người đã nổi giận và quyết định tiêu diệt hết mọi người và sinh vật trên mặt đất, trừ ông Noe là người sống đẹp lòng Chúa. Cho nên, Chúa đã truyền cho ông: “làm cho mình một chiếc tàu bằng gỗ bách” đủ sức chứa mọi loài sinh vật, mỗi loài một đôi cùng với gia đình con cái ông lên tàu, vì Thiên Chúa “sắp cho Hồng Thủy, nghĩa là nước lụt, xuống trên đất để tiêu diệt mọi xác phàm có sinh khí dưới gầm trời; mọi loài trên mặt đất sẽ tắt thở”. Thiên Chúa đã giáng tai họa nước lụt, vì Người “thấy rằng sự gian ác của con người quả là nhiều và suốt ngày lòng nó chỉ toan tính những ý định xấu” (St 6:5), nên Thiên Chúa đã tiêu diệt hết mọi loài, mọi vật, trừ những sinh vật và người trong gia đình ông Nô-E đã lên tàu trước khi mưa tuôn đổ xuống địa cầu để cuốn đi mọi sinh vật bên ngoài con tàu này vào lòng đại dương (St 6:6-22; 7:1-5).

(Còn tiếp 1 kỳ)

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

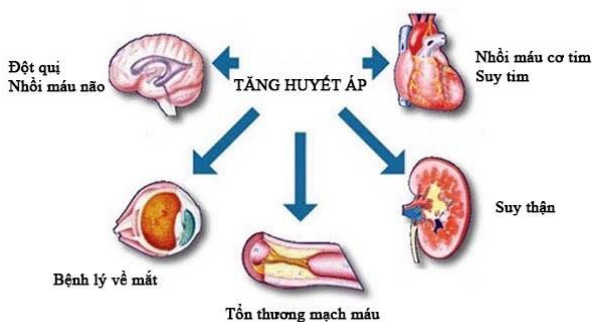

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

TƯ VẤN DÀNH CHO NGƯỜI BỆNH CAO HUYẾT ÁP

Cao huyết áp là một bệnh mạn tính phổ biến nhất trên thế giới. Ở Việt Nam, theo một điều tra gần đây của Viện Tim mạch quốc gia tại 8 tỉnh, thành thì tỷ lệ cao huyết áp của những người từ 25 tuổi trở lên là 27,4%, tức là cứ 4 người có 1 người cao huyết áp.

BIẾN CHỨNG CỦA TĂNG HUYẾT ÁP

Cao huyết áp: “Kẻ giết người số một”

- Cao huyết áp là bệnh lý có thể gây ra rất nhiều biến chứng khác nhau và thậm chí có thể tử vong: Cơ đau thắt ngực, nhồi máu cơ tim, suy tim, xuất huyết não, nhũn não, suy thận, các biến chứng về mắt, các biến chứng về mạch máu.

- Những biến chứng đó có ảnh hưởng lớn đến người bệnh, gây tàn phế và trở thành gánh nặng cho gia đình người bệnh và xã hội. Hàng năm chúng ta phải chi một khoản kinh phí rất lớn, tới cả ngàn tỷ đồng để trực tiếp điều trị bệnh và phục vụ những người bị liệt, tàn phế, mất sức lao động do tai biến mạch máu não, nhồi máu cơ tim, suy tim...

- Bệnh cao huyết áp còn được gọi là “kẻ giết người thầm lặng” bởi chỉ có một số ít các người bệnh cao huyết áp có một vài triệu chứng gợi ý khiến họ đi khám bệnh, như: đau đầu, chóng mặt, mặt đỏ bừng, ù tai... còn đa số người bệnh lại thường không có dấu hiệu cảnh báo trước. Không ít người bệnh thấy có triệu chứng đau đầu xuất hiện thì ngay sau đó cũng là kết thúc cuộc đời của họ do xuất huyết não nặng nề.

- Có nhiều yếu tố nguy cơ dẫn đến bệnh cao huyết áp trong cộng đồng, như: Tuổi cao, hút thuốc lá, uống nhiều rượu bia, khẩu phần ăn không hợp lý (ăn mặn, ăn nhiều chất béo), ít hoạt động thể lực, béo phì, căng thẳng trong cuộc sống, rối loạn mỡ máu, đái tháo

đường, tiền sử gia đình có người bị tăng huyết áp... Phần lớn những yếu tố nguy cơ này có thể kiểm soát được khi người dân có hiểu biết đúng và biết được cách phòng tránh.

I. HƯỚNG DẪN, TƯ VẤN ĐIỀU TRỊ

Tại sao phải điều trị huyết áp cao?

- Huyết áp cao thường gây tai biến nghiêm trọng như tử vong và hôn mê do tai biến mạch máu não, di chứng liệt nửa người, suy tim, thiếu máu cơ tim, suy thận, phình bóc tách động mạch chủ... Do đó mục đích chính của điều trị cao huyết áp là để phòng ngừa những biến chứng này.

- Thông qua trị số huyết áp được hạ bằng thuốc hạ áp, chúng ta có thể nhận biết huyết áp được kiểm soát tốt hay không. Tốt nhất nên đưa trị số huyết áp về < 140/85mmHg; đối với người lớn tuổi, trị số huyết áp ban đầu có thể đưa về <160/90mmHg sau đó điều chỉnh tùy theo sự chịu đựng của người bệnh.

- Điều trị huyết áp cao là điều trị suốt đời, do đó khi huyết áp đã trở về gần bình thường cũng không nên ngưng thuốc hạ áp mà phải điều trị tiếp tục vì huyết áp gia tăng trở lại khi ngưng thuốc. Cần tham vấn thường xuyên bác sĩ của bạn khi huyết áp quá cao hoặc quá thấp trong quá trình điều trị.

- Điều trị thuốc hạ áp có thể phối hợp các nhóm thuốc khác nhau để tăng hiệu quả và giảm tác dụng phụ (do sử dụng liều thấp). Cần lưu ý đến tác dụng phụ của thuốc khi điều trị đặc biệt là tụt huyết áp ở người lớn tuổi. Ở người lớn tuổi, bác sĩ điều trị thường cho thuốc hạ áp với liều khởi đầu chỉ bằng nửa liều người trẻ vì người già dễ tụt huyết áp do thuốc hơn.

- Ngoài việc điều trị huyết áp, cần lưu ý điều trị các yếu tố nguy cơ khác kèm theo như tiểu đường, tăng lipid máu...

Bạn sẽ được bác sĩ điều trị gì khi bạn bị cao huyết áp?

Thông thường khi đo trị số huyết áp của bạn cao >140/90mmHg với nhiều lần đo trong nhiều ngày bạn có thể được xem là bị cao huyết áp. Nếu huyết áp của bạn không cao lắm tức khoảng 140/90-150/95mmHg và tình trạng chung tốt và không mắc các bệnh khác làm xấu thêm tình trạng tim mạch, bạn có thể không dùng thuốc

mà cần phải điều chỉnh lối sống. Nếu huyết áp cao hơn hoặc không cải thiện thì có thể xem xét điều trị thuốc ngay sau khi cân nhắc cẩn thận.

Việc điều chỉnh lối sống bao gồm:

- Điều chỉnh chế độ ăn uống như giảm ăn mặn (<6g natri chlorua/ngày), giảm mỡ, giảm đường (nếu có tiểu đường), không uống quá nhiều bia rượu mặc dù uống với số lượng hạn chế cũng giúp có lợi cho sức khỏe của bạn (chừng 15ml rượu ethanol, 360ml bia/ngày).

- Tập thể dục đều đặn là cách thức giảm cân, hoạt động thể lực hàng ngày 30-45 phút hầu hết các ngày trong tuần.

- Ngưng hút thuốc lá.

- Đời sống tinh thần thoải mái, nghỉ ngơi giải trí hợp lý.

Điều trị thuốc hạ áp:

Bác sĩ của bạn sẽ xem xét điều trị bệnh cao huyết áp bằng thuốc cho bạn khi trị số huyết áp khá cao, huyết áp cao có ảnh hưởng lên tim, mắt, thận, não hay chưa cũng như có kèm theo các bệnh liên quan khác không (tiểu đường, tăng mỡ trong máu...).

Một số thuốc hạ áp thường dùng:

Nhóm thuốc lợi tiểu:

Furosemid (Lasix, Lasilix)

Hydrochlorothiazid (Hypothiazid)

Indapamid (NatriliX SR)

Nhóm thuốc ức chế canxi:

Nifedipine (Adalat, Procardia).

Felodipine (Plendil), Amlodipine (Amlor, Amdepin, Amlopress)

Tildiem (Tildiazem), Verapamil (Isoptin).

Nhóm thuốc ức chế men chuyển:

Captopril (Lopril), Enalapril (Renitec), Lisinopril (Zestril), Peridopril (Coversyl).

Nhóm thuốc ức chế beta giao cảm:

Propranolol (Avlocardyl, Inderal), Atenolol (Tenormin), Metoprolol (Lopresor), Acebutolol (Sectral), Pindolol (Visken).

Việc lựa chọn thuốc hạ áp nào là phụ thuộc vào tình trạng huyết áp và tình trạng bệnh lý đi kèm và bác sĩ của bạn sẽ cân nhắc lựa chọn.

(Còn tiếp 1 kỳ)

BS CKI Lâm Tuấn Phong

Khoa Khám bệnh Bệnh viện Nhân dân 115

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội (8.12), và lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê, linh mục (3.12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ANH PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN HỒNG PHƯỚC,
CB LCTX GP Thanh Hóa

CHỊ MARIA TRẦN THỊ THU
CB LCTX GP Ban Mê Thuột

CHỊ MARIA PHẠM THỊ HẢI
CB LCTX GP Ban Mê Thuột

ANH PHANXICÔ XAVIÊ ĐỖ CÔNG MINH,
Cộng tác viên Tập san TLHT LCTX

Chúc quý Anh, Chị luôn sống theo mẫu gương khiêm nhường và thánh thiện của Thánh nhân.

Mục lục

✠ Thư Chung 2022 của HĐGMVN	02
✠ Sống Lời Chúa	06
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 83)	14
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	20
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Tản mạn Giáng Sinh	22
◆ Một vài suy tư khi mừng lễ Giáng Sinh	25
◆ Mùa Vọng, mùa của những khao khát	29
◆ Thánh Giuse và Giáng Sinh	33
◆ Chia sẻ Giáng Sinh	36
◆ Lướt thẳng cảm dỗ để loan báo Tin mừng	41
◆ Người CG VN với Công đồng Vaticanô 2	48
◆ Cuộc gặp gỡ với các bạn trẻ	51
✠ Giáo dục nhân bản:	
◆ Khôn ngoan, điều kiện thành công	53
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Mặc khải là gì?	56
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Tư vấn cho người bệnh cao huyết áp	60

